

43. møde

Fredag den 19. januar 2007 kl. 10.00

Dagsorden

1) Første behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om udvikling af landdistrikterne (landdistriktsloven).

Af fødevareministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 7/12 2006).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af fiskeriloven og om ophævelse af lov om udøvelse af kontrol med det danske fiskeri i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold. (Regler om puljefiskeri, skærpet straf for overtrædelser i rekreativt fiskeri m.v.).

Af fødevareministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 13/12 2006).

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om brug af frivillig modulation af den direkte landbrugsstøtte.

Af Kristen Touborg (SF), Mette Gjerskov (S), Ole Glahn (RV) og Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsat 5/12 2006).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser (akkrediteringsloven).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 15/12 2006).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven og lov om forskningsrådgivning m.v. (Konsekvensændringer som følge af oprettelse af Akkrediteringsinstitutionen).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 15/12 2006).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om udvikling af landdistrikterne (landdistriktsloven).

Af fødevareministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 7/12 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Kirk (V):

Med en ny velafbalanceret landdistriktspakke, den hidtil største, en innovationslov, en ny fiskerifond og en globaliseringspulje mener vi i Venstre, at vi giver en god hjælp til nogle af de udfordringer, som landdistrikterne står over for, nemlig færre, men større brug, der koncentrerer sig om traditionel produktion og samtidig får mulighed for en satsning på oplevelser, gårdbutikker, landboturisme og naturpleje, og at mekanikeren, læreren, sygeplejersken eller direktøren, som har valgt at bo på landet, har en mulighed for at få hjælp til udvikling af deres ideer, eventuelt med andre ildsjæle.

Det er en landdistriktspakke på 560 mio. kr. pr. år, som udmøntes i en akse 1 med 142 mio. kr. til kompetenceudvikling, en akse 2 med 308 mio. kr., der, som jeg sagde, anvendes til økologi og miljø, og endelig en akse 3 med 110 mio. kr. til lokale aktionsgrupper, kulturaktiviteter og aktiviteter for børn og unge.

Som en særlig indsats i forbindelse med programmet gennemføres følgende aktiviteter: Regeringens flerårsplan for bæredygtig og miljørigtig husdyrproduktion; en gartneriindsats på 10 mio. kr. i både 2007 og 2008; den nuværende østøtteordning videreføres uændret; der etableres en særlig LAG for Ærø, Læsø og Samsø; der etableres ligeledes en særlig LAG for de øvrige 28 småøer, der indgår i østøtteordningen; der udformes en særlig indsats for markedsføring af kvalitetskartofler under kvalitetsmærkningsordningen.

Alt i alt mener vi i Venstre, at det med de vedtagne love og pakker og med den lov, som jeg lige lægger frem her, giver gode muligheder for de 800.000 mennesker, der frivilligt har valgt at bo i landdistrikter, men det kræver en medleven fra alle andre i samfundet.

Jeg vil også gerne sige her, at vi i forbindelse med landdistriktsordningen ligesom skal have

in mente, at det jo ikke er den, der i fremtiden skal sørge for alt liv på landet. Den skal være en hjælp til nogle landsbyer og områder i landdistrikter, men det må og skal være de enkelte kommuner, der skal sørge for, at alle i en enkelt kommune har det godt, uanset om man bor på land eller i by. Venstre støtter lovforslaget.

Formanden:

Der er foreløbig tre, der har bedt om korte bemærkninger til ordføreren. Først hr. Kristen Touborg.

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Venstres ordfører siger, at det er et godt, afbalanceret forslag. Det får mig til at spørge: Synes Venstre virkelig, at det, at man afsætter cirka en femtedel af beløbet til de 600.000 mennesker, der bor i landdistrikterne, og som ikke har noget med landbrug at gøre, er en god og afbalanceret måde at fordele pengene på?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg må til hr. Kristen Touborg sige: Jeg tror, hr. Touborg helt har misforstået den forordning her. Det er en landdistriktsforordning, som helt klart siger, hvad pengene skal bruges til. De 57 pct. skal bruges i akse 2, 43 pct. skal bruges i akse 1 og i akse 3 og 4. Det er lovbestemt eller forordningsbestemt, og derfor kan de jo ikke bruges til alt muligt andet. Det må og skal være kommunerne, der skal sørge for, at livet i den enkelte kommune, uanset om jeg bor på landet eller hvor jeg bor, er fint og godt.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne på baggrund af det svar, hr. Jens Kirk giver, have et meget konkret svar på, om det er sådan, at regeringen og forligspartierne her har sat det maksimale af, hvad det er muligt at sætte, af til akse 3, eller om man ville have kunnet ændre tingene temmelig kraftigt, hvis man havde ønsket det?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Touborg kan jeg oplyse: Vi har valgt i forhold til den forrige landdistriktsforordning at gå fra 5 pct. helt op til 20 pct. Det er jo en klækkelig forhøjelse i forhold til, hvad der var før. Og vi

må fortsat sige, at lad os nu få de LAG'er i gang. Der går måske et halvt år. Inden hele ordningen er godkendt, går der måske også et halvt år. Det vil sige, at der er halvandet år til at bruge de penge i, som er afsat til de 2 år, så jeg tror i grunden, at der vil være gode penge til alle formål også i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Jens Kirks indlæg, at han erkender, at vi i dag ikke bruger så meget energi på loven, der jo kun indeholder én vigtig ting, nemlig at ministeren kan bestemme alt, men beskæftiger os lidt med de konkrete initiativer, som Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti har gennemført. Jeg kan jo også forstå på hr. Jens Kirk, at han er enig i, at det primære formål med den aftale, der er lavet med Dansk Folkeparti, er at sikre, at de midler, der er på det her område, bliver overført til det etablerede landbrug. Kan hr. Jens Kirk ikke bekræfte, at det er det primære formål?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nej, det kan hr. Jens Kirk ikke bekræfte over for hr. Per Clausen. For er miljøvenligt jordbrug noget, man får tilskud til, fordi man får en større avl, eller er det noget, man får kompensation for, fordi man ikke må udnytte jorden, kan vi sige, optimalt, som man måske gerne ville? Det er en kompensation. Og sådan er det jo også på andre områder. På økologiområdet er det noget, man f.eks. får til omlægning i omlægningsperioden for ligesom at gå i gang med en anden produktion, som så i fremtiden gerne selv skulle kunne bære sig via højere priser og en højere betaling for varerne.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Men det er vel rigtigt forstået, at Venstres og Konservatives og Dansk Folkepartis sådan kreative sans i forhold til landdistrikterne stopper ved landbruget. Altså, alt andet end landbrug har man i grunden ikke prioriteret. Man er endda villig til at gå så langt, at man skriver skovbruget helt ud af landdistriktet, fordi der er nogle landbrugsinteresser, der skal varetages. Det er vel realiteten i den aftale, man har lavet mellem Venstre og Dansk Folkeparti og Konservative. Jeg ved godt, det ikke er det, der står i loven. Men pointen er jo, at hr. Jens Kirk selv lagde op

til, at det var aftalerne, vi skulle diskutere, og ikke loven.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det undrer mig, at hr. Per Clausen ligesom hr. Touborg ikke har læst mere på forordningen. Det er jo sådan, at hvis vi præmierer skovrejsning mere uden for skovrejsningsområderne, så kan de også få, så får de jo dobbelt støtte. For det er jo sådan, at hvis man på en mindre ejendom vælger at lægge sit dyrkede areal over til et, kan vi sige, lidt større landbrug ved siden af og så modtage dettes brakarealer, så kan man både få braktilskud og også skovrejsningstilskud. Det kan vel ikke være hensigtsmæssigt. Derfor er det begrænset sådan.

Skal vi have mere til skovrejsning, så skal vi over i Miljøministeriets pulje, og det tror jeg også at Skovrejsningsforeningen i grunden godt ved.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Som det fremgår af de tidligere spørgsmål, valgte hr. Jens Kirk jo sådan set at kommentere den aftale, som ministeren har lavet med Dansk Folkeparti, altså som regeringspartierne har lavet med Dansk Folkeparti. Jeg citerer fra pjecen, der hedder »Mere liv på landet«. Der står, at det er regeringens mål, at danskerne skal have gode og attraktive levevilkår, uanset hvor i landet de bor. Borgerne i landdistrikterne skal derfor have høj service og adgang til skoler, indkøbsmuligheder og internet, fritidsaktiviteter og andre kulturelle tilbud.

Kl. 10.10

Mener hr. Jens Kirk, at de initiativer, der kommer i den aftale, kan sikre, at skoler bevares, og at indkøbsmuligheder bevares i landsbyerne, eller er det her bare varm luft?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg må sige til hr. Ole Glahn, at det jo ikke bare er varm luft, selv om vinteren er lidt unormal. Vi skal huske, at den økonomi, der er i den pakke her, jo kun udgør 0,6 pct. af den samlede kommunale økonomi, og derfor er det meget lidt.

Det er jo heldigvis – og det synes vi i Venstre er godt – overladt til den frie fantasi, hvordan midlerne f.eks. i akse 3 skal bruges i LAG'en. Det er jo ikke os, der skal komme og diktere,

hvordan de mennesker skal bruge dem. Vi har lagt nogle rammer for, hvordan vi vil bruge pengene, og det beklager jeg at f.eks. De Radikale ikke vil være med til.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Altså, når jeg læser det her – også hvis jeg sad som borger og landsbybeboer – så får jeg nogle forventninger om, at når man gennemfører det her program, så vil sandsynligheden for, at skolerne bevares, alt andet lige blive større.

Nu er det sådan, at der er foretaget en kommunalreform, og man må forvente, at de økonomiske rammer er sådan, at den kommende tid vil medføre mange skolenedlæggelser. Så tror jeg, det er meget forståeligt, at borgerne bliver dybt frustrerede over, at man udsender sådan nogle signaler, som man gør her, for der er jo ikke noget indhold i dem. Og hr. Jens Kirk siger jo også, at det er noget, man selv må gøre. Hvorfor skriver man så sådan noget? Så er det, jeg kalder det varm luft, for der er jo ikke noget håndgribeligt i det. Hvorfor vil regeringspartierne og Venstre ikke fremme, at man laver en konkret landdistriktspolitik, som forholder sig til, at der kommer noget dynamik?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Ole Glahn må jeg sige, at hvis ikke menneskene selv gør en indsats ude på landet, så bliver der ingen dynamik. Vi har givet nogle muligheder her, nogle hjælpemidler til de LAG'er, der nu skal oprettes, så de kan gøre sådan og sådan.

Hvis vi går ind og kigger på andre områder, må jeg sige, at vi jo også lige har udarbejdet en miljøpakke om lugt og støj på landet, som jo alt andet lige gerne skulle gøre, at det i nogle områder måske blev lidt mere behageligt at bo, fordi man kan undgå det.

Det gøres jo ikke kun med det her, men det er nogle midler, som kan stilles til rådighed, og de kan jo give os meget igen, mange gange; vi har da eksempler på, at de midler her giver både 10 og 17 gange igen nogle steder. Så de får virkelig stor betydning for de LAG'er, som der var en gang, og som vi i fremtiden også skal have.

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen, der har en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu bliver skovbruget jo nævnt, og derfor vil jeg godt spørge, om man i det her nationale program tilgodeser skovbruget fuldt ud lige så meget, som det er tilgodeset i EU's landdistriktsprogram.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg har forklaret en gang før her fra talerstolen i dag, hvordan det ligger, og hvorfor vi siger det skal være inden for skovrejsningsområderne. Hvis man snakker skovrejsning, må jeg sige, at det jo må være over Miljøministeriets pulje, disse penge skal findes. Jeg må også sige, at den udvikling, der har været med hensyn til skovrejsning af private uden for det område, jo er accelereret kolossalt de sidste år, og det kan vel ikke være meningen, at disse mennesker derude skal have dobbelt tilskud, fordi de gør det på den måde.

Det er jo sådan, at vi i den 10-årige periode, man kan få tilskud – det gælder både plantningstilskud og tilskud pr. år – når op i nærheden af 50.000 kr. pr. hektar. Det er vel ikke ligefrem en dårlig løsning, vi har, selv om vi kommer uden for skovrejsningsområderne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen jeg bliver jo nødt til at gentage spørgsmålet, da hr. Jens Kirk ikke svarer på det. Jeg spørger ganske enkelt om, hvorvidt man i det her nationale program har medtaget skovbruget i samme omfang, som det var tiltænkt i EU's landdistriktsprogram. Det er jo sådan set noget, der kan svares ja eller nej til.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hvis hr. Jens Peter Vernersen nu er lidt kreativ, og det ved jeg han sådan normalt er, i hvert fald med hensyn til spørgsmål, så vil han vide, at der nede i tredje akse jo også er mulighed for – hvis disse LAG'er kan blive enige om, at man planter skov – at bruge nogle af de penge til at plante skov for. Så jeg vil sige, at de er medtaget i den grad, der er lagt op til.

Formanden:

Tak til hr. Jens Kirk. Så er det hr. Jens Peter Vernersen som ordfører.

Jens Peter Vernersen (S):

Lovforslaget om udvikling af landdistrikterne er en forbedring i forhold til gældende lovgivning. Det er selvfølgelig afgørende, når man skal tage stilling til sådan et forslag.

Bliver der gjort en større natur- og miljøindsats? Bliver der skabt bedre muligheder for livet på landet? Det er jo det, det her drejer sig om. Det er vi, efter at vi har gennemgået lovforslaget, meget i tvivl om bliver tilfældet, og derfor må det selvfølgelig afklares i det videre udvalgsarbejde.

Hvis man ser på de høringssvar, der ligger til lovforslaget, er der jo masser af svar, der viser, at det her faktisk ikke bliver en forbedring, men en forringelse. Specielt Danmarks Naturfredningsforening beskriver det jo meget præcist. De skriver, at hvor man hidtil har fået omkring 70 pct. til naturudvikling og den slags projekter, så vil det falde ganske betydeligt, og så vidt jeg kan se, falder det med cirka en tredjedel. Det er selvfølgelig væsentligt at få afklaret under det videre arbejde, hvor meget man tager fra naturen i det her, der nu ligger fra regeringen.

I ministerens optik drejer det sig helt åbenbart om at prioritere den almindelige landbrugsstøtte i landdistriktsprogrammet. Den bliver der stort set ikke rørt ved, også uanset at den landbrugsstøtte, man jo får i øjeblikket, er stigende og nu er oppe på 7 mia. kr., altså en voldsom stigning. Det er i øvrigt tankevækkende, at samtidig med at landbrugsstøtten stiger til det meget store beløb, får man i landbruget kompensation for en faldende landbrugsstøtte. Men sådan kan der jo være så meget besynderlig logik hos fødevarerministeren og hos regeringen, vel støttet af Dansk Folkeparti.

På skovbrugsområdet har ministeren helt åbenbart foretaget et andet valg, end man har gjort på landbrugsområdet. Det er da besynderligt, at skovbruget ikke er medtaget i vores nationale landdistriktsprogram på samme måde, som skovbruget er med i EU's landdistriktsprogram, for det er det altså rent faktisk ikke, og det er selvfølgelig også noget, der skal gives svar på under den videre lovbehandling.

Det er også vigtigt at få ministerens svar på, om han vil rette op på det problem og få afklaret: Hvorfor har man forholdt sig anderledes nationalt, end de har gjort det i EU med hensyn til skovbruget?

Det fremgår af høringssvar fra Danmarks Naturfredningsforening, at der i programmet skæres voldsomt ned i midlerne til genopretning af

naturen, og det er selvfølgelig vigtigt at få afklaret, om ministeren finder det rimeligt. Hvis man ser på Naturfredningsforeningens høringssvar, kan man se, at de i Sverige og Finland går den modsatte vej; der er der rent faktisk en stigning på naturen.

Hvis man ser på Friluftsrådets høringssvar, ligger det jo meget tæt op ad. Her skriver Friluftsrådet, hvilken betydning det ville have for livet på landet, hvis landdistriktsmidlerne i højere grad blev rettet mod at forbedre natur- og miljøtiltag. Disse tiltag bliver som nævnt mindre i fremtiden.

Der er ikke noget at sige til, at mange er blevet skuffede over det her program, og uanset ministeren har været rundt og har prøvet at forklare, at det her er så godt, er det jo især landbruget, der har klappet, når han har været derude. Det er jo helt åbenbart, at ministeren her ikke vil gå over til finansministeren og bede om de nødvendige midler, og det er selvfølgelig også derfor, at vi kun taler om disse 500 mio. kr., som jo næsten er en halvering i forhold til det gennemsnit, der har været de sidste år. Det kan der selvfølgelig rettes op på senere, og det må naturligvis også ske. Det betyder, at de tilskudsmuligheder, der er fra EU til landdistrikterne de første 2 år i hvert fald ikke udnyttes fuldt ud.

En mindre indsats for at udvikle nye muligheder på landet kan få betydning i forbindelse med at opretholde kulturelle samlingspunkter, skoler, idrætsklubber, forsamlingshuse, kulturhuse og kirker osv. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at man ikke er nøjsom på det her område, men at man sætter ind, hvor man kan.

Det er selvfølgelig betænkeligt, hvis vi har en lovgivning, der nu stort set giver ministeren frie hænder til at fordele hvad som helst på det her område. Det er betænkeligt, at vi har en lovgivning, hvor vi så kan risikere at det, der er nødt til at blive gjort ude i landdistrikterne, rent faktisk ikke bliver gjort.

Udvalgsarbejdet vil selvfølgelig være afgørende for Socialdemokraternes endelige stillingtagen til lovforslaget. Vi vil lytte nøje til de grupper, der kommer i deputation, og som selvfølgelig har været dybt nede i de enkelte punkter i lovforslaget. De vil sikkert også gøre opmærksom på, hvilke problemer der er på disse områder, hvad enten det så er Naturfredningsforeningen, Friluftsrådet, skovbrugsfolk, eller nogle af de mange andre, som har rejst kritik i høringssvar til den her lovgivning.

Formanden:

Der er en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hr. Jens Peter Vernersen var inde på, at Danmarks Naturfredningsforening har været inde på, at der var mindre til naturen. Man fristes jo til at spørge hr. Jens Peter Vernersen, om han helt har glemt, at der er gennemført en CAP-reform, som vil medføre, at der også gives tilskud til vedvarende græsmarker i fremtiden.

Kl. 10.20

Mener hr. Jens Peter Vernersen virkelig, at den græsmark fortsat skal have dobbeltstøtte? Er det ikke rigtigt, at vi fjerner noget af det tilskud for disse marker, som jo bliver liggende på samme niveau, og så giver det til andre ting? Er det en forringelse af naturen, når man ved, at det bliver liggende i de samme arealer, som det har gjort hidtil?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu ved jeg jo godt, at hr. Jens Kirk har den opfattelse – det var også det, der kom til udtryk tidligere – at landbruget skal have tilskud for at holde op med at forurene. De har ikke den der holdning, som man har andre steder i samfundet, at det er forurenere, der betaler; tværtimod skal man have tilskud, hvis man lader være med det. Det er jo noget, som man åbenbart har vundet hævnd på, og som jeg forstår hr. Jens Kirk med sit udgangspunkt er ganske glad for.

Jeg kan også se, at ministeren, når han er ovre i Dansk Landbrug til nytårskur, bliver rost meget, fordi han sikrer, at de i hvert fald opretholder alle privilegier derovre.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg håber da, at det er hr. Jens Peter Vernersen bekendt, at Storåen, som jo er ham ret bekendt, også modtager ting – det, vi kalder forurening – fra andre steder end landbruget. Jeg håber da også, at når hr. Jens Peter Vernersen snakker om støtten, der stiger, er han klar over, at der er noget, der hedder direkte og indirekte støtte. Jeg mener i hvert fald, at vi lærte i skolen, at man skulle huske at trække fra og lægge til, og det er jo sådan, at hvis hr. Jens Peter Vernersen kun går ind og læser, at der er en stigning i den direkte støtte, så er det rigtigt, men er det også korrekt,

at den indirekte er faldet mere, end den direkte er steget? Det kan så besvares med et ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Der ligger et fuldstændig klart svar fra fødevarerministeren, hvor man kan se, at landbrugsstøtten er steget over de sidste 4 år fra omkring 5,6 mia. kr. til omkring 7 mia. kr. Det er en ganske betydelig stigning.

Jeg ved ikke, hvad det var, hr. Jens Kirk mente med Storåen, men jeg kan da sige, at f.eks. Holstebro Kommune for mange år siden lavede en stor indsats for at rense spildevandet, og det har borgerne betalt.

Det er jo ikke sådan, at når borgerne foruren, så skulle vi også have samfundet til at betale. Det har vi borgere betalt og betaler fortsat hver eneste dag, når vi udleder spildevand. Jeg går da ud fra, at hr. Jens Kirk er fuldstændig på det rene med, at det hænger sådan sammen der.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu har Socialdemokratiet og hr. Jens Peter Verner jo meget travlt med at nedgøre det beløb, der er afsat til direkte brug i LAG'erne, altså ude i de lokale aktionsgrupper:

Jeg har lige brugt tiden til at kigge efter, og det beløb, der var til LAG'erne til direkte brug i det landdistriktsprogram, der lå i SR-regeringen, hed 23 mio. kr. pr. år. Hvis man regner om, så bliver der altså 95 mio. kr. pr. år de første 2 år til direkte brug ude af lokale aktionsgrupper.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jens Peter Verner: Kan jeg ikke få en forklaring på, hvorfor man synes det er så urimelig let at bruge 95 mio. kr., når der i det program, SR-regeringen havde, var 23 mio. kr. til grupper, der vel at mærke havde langt større områder at skulle dække?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg tror, hr. Niebuhr er fuldstændig klar over, hvad det var, jeg specielt udtrykte kritik af, nemlig det, at man på miljøområdet, naturgenopretning osv., faktisk reducerede støtten med ca. en tredjedel, hvilket er ganske problematisk. Jeg er heller ikke et sekund i tvivl om, at hvis det er sådan, at der skal noget mere i landdistrikterne, så skal der meget mere til, og det er også derfor, at der sker en stigning.

Regeringen starter så meget sparsomt, fordi man jo bruger cirka halvdelen af det, der var muligt her i 2007 og 2008, og endvidere siger regeringen også, at man ikke vil gøre brug af andre muligheder for at tilføre landdistrikterne midler. Det er der jo mulighed for i forbindelse med landbrugsstøtten, og det har man afvist fuldstændigt. Altså, jeg vil glæde mig til, at de forskellige grupper kommer ind og giver udtryk for deres synspunkter.

Som sagt tror jeg, at vi får besøg – det kan jeg i hvert fald se på høringssvarene – af nogle, som ikke er så begejstrede, som hr. Allan Niebuhr i den her sag. Så synes jeg i øvrigt, at hr. Niebuhr skulle tale med miljøministeren om hendes tilfredshed med det, der sker omkring skovbruget. Det tror jeg faktisk man kan få en interessant samtale om i Det Konservative Folkeparti.

KL 10.25

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg taler sandelig næsten dagligt med miljøministeren, så jeg ved godt, hvordan den sag ser ud.

Jeg kunne godt tænke mig at høre en anden ting fra hr. Jens Peter Verner. Nu siger man jo, at man i udvalgsarbejdet vil se på, hvordan man vil stille sig i den her sag. Jeg synes, det kunne være meget, meget spændende at høre, om Socialdemokratiet virkelig er indstillet på eller kunne forestille sig at stemme imod den samlede økologipakke. Det synes jeg kunne være meget interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg synes, det er helt afgørende også der at lægge mærke til, hvad der f.eks. er skrevet af økologerneovre i Dansk Landbrug. De skriver, at hvis det er sådan, at man skal udvikle økologien i forhold til fremtidens behov, så er det, der er afsat, alt for sparsomt.

Jeg har godt set synspunkter fra økologer om, at det her er en forbedring. Det kan jeg godt forstå de er glade for med den forventning, de havde, for nu er det jo ofte sådan, at det er forventningen, der afgør ens stillingtagen til et spørgsmål. Det ændrer ikke noget ved, at økologerne i Dansk Landbrug har sagt, at hvis man skal have en udvikling på det her område, som skal svare til de nye krav, der er til økologien, så er det alt for sparsomt, det, der er afsat.

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Vernersen. Og så er det hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Egentlig havde jeg lyst til at starte med at synge, men det må man nok ikke her. Jeg vil blot citere fra en sang, hvor man egentlig starter med bare at sige: Tralalala, sikken dejlig dag, vi har i dag. For det har vi faktisk.

Dette lovforslag fremsættes med henblik på at skabe grundlag for regeringens gennemførelse af EU's landdistriktspolitik. Lovforslaget giver så ministeren administrativ mulighed for at fastsætte nogle regler om gennemførelse af forordningens enkelte støtteordninger, herunder hensyntagen til den nationale strategi og til det landdistriktsprogram, vi tidligere har drøftet her i Folketinget under bl.a. en forespørgselsdebat, og som Dansk Folkeparti er forligspartner i.

Min opfattelse af lovforslaget er, at det på mange områder har nogle gode og fremtidssikrede perspektiver for udviklingen af landdistrikterne i Danmark.

For Dansk Folkeparti er det meget vigtigt, at processen med udvikling af strategi, program og bekendtgørelse kommer til at gå så hurtigt som overhovedet muligt, da vi må anerkende, at processen er blevet lidt forsinket. Jeg har forståelse for, at man er mere eller mindre udmattet ude i landdistrikterne i de foreninger, der arbejder med forskellige processer, der har med det her at gøre – det kan være inden for miljø og økologi eller andre ting. Lad os nu sende signalet om, at det her lovforslag skal gå rimelig hurtigt igennem.

Lovforslaget har fire hovedformål, nemlig at fremme flere iværksættere i landdistrikterne, at tage hånd om en rig natur, et rent miljø og varierede landskaber, og at bidrage til, at man styrker sammenhængen imellem land og by, hvad der er meget vigtigt efter min opfattelse. Selvfølgelig bliver der også en større og stærkere konkurrenceevne i fødevarer-, skovbrugs- og jordbrugssektoren.

I Dansk Folkeparti har vi lagt vægt på at styrke økologien, og som dagene er gået, efter at aftalen er kommet på plads, kan vi se, at økologien er i fremgang. Derfor er det vigtigt, at vi hjælper økologerne videre, således at de får mulighed for at udvikle deres koncepter og også får mulighed for en udvikling på eksportområdet.

Det går faktisk godt i Danmark. Økonomien blomstrer, og arbejdsløsheden er lav, men vi må

erkende, at der er områder i Danmark, hvor det kunne gå bedre. Derfor er landdistriktsprogrammet utrolig vigtigt, så vi kan være med til at skabe et Danmark, hvor uligheden mellem by og land bliver meget mindre.

Jeg må sige, som jeg sagde under den forespørgselsdebat om landdistrikterne, vi havde her i Folketingssalen, at vi i Dansk Folkeparti er meget glade for den aftale, der er lavet, især for, at der er rigtig mange muligheder i den. Vi ser frem til i Dansk Folkeparti at se, hvordan udviklingen kommer til at gå. Vi har i den forbindelse jo også en aftale med regeringen. Det vil sige, vi næsten har vredet armen om på regeringen, og det er os, der har taget i regeringen, således at hvis der er noget, der går galt her, ja, så inviterer vi regeringen til en dialog om, hvordan vi kan komme til at gøre det lidt bedre. Det skal vi i Dansk Folkeparti nok hjælpe regeringen med.

Med disse bemærkninger vil jeg nu afslutte med endnu en gang at sige, at vi i Dansk Folkeparti ser frem til, at det her kommer hurtigt igennem, altså at der er en hurtig, effektiv og konstruktiv udvalgsbehandling, således at befolkningen i landdistrikterne hurtigst muligt kan få glæde af den her pakke.

Formanden:

Så er der nogle korte bemærkninger til ordføreren. Foreløbig er der noteret fire. Først er det hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

I modsætning til hr. Christian H. Hansen så tror jeg ikke, at de der 600.000-700.000 mennesker, der lever ude på landet, og som ikke har noget med landbrug at gøre, synes, det er helt så god en dag, som hr. Christian H. Hansen startede med at sige i sit indlæg.

Kl. 10.30

Jeg fik intet svar fra hr. Jens Kirk, så jeg vil godt spørge ordføreren: Ville man have kunnet afsætte et væsentlig større beløb til akse 3, altså til de mennesker, jeg taler om her, hvis man havde ønsket det? Eller sagt på en lidt anden måde: Er det de minimumsregler, EU har udstukket, der er gældende, eller ville man have kunnet flytte et meget større beløb over til akse 3, hvis forligspartierne havde ønsket det?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Tak for spørgsmålet.

Man kan jo, hvad man vil, og SF kunne jo også have gjort, hvad de havde lyst til, nemlig gå konstruktivt ind i forhandlingerne, være blevet ved bordet og være med til at udvikle landdistrikterne, men det valgte SF altså ikke at gøre. Det er sådan, at på længere sigt bruger man den fulde økonomiske ramme. Det har regeringen fastslået, sådan er det, det kan ikke ændres, og derfor er det stadig væk – tralalala – en rigtig god dag, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ordføreren siger, at man jo kan, hvad man vil, og at SF jo kunne være blevet ved bordet. Det kunne SF selvfølgelig godt, men når det samlede resultat blev så elendigt for rigtig mange mennesker i landdistrikterne, som det er blevet, og det oven i købet er sådan, at regeringen og forligspartierne nøjes med at tage 60 pct. af det, man selv har sagt man vil bruge, de første 2 år, og holder fast i, at der ikke skal røres ved den frivillige modulation, bliver resultatet så ringe, at man bliver nødt til at gå fra bordet og håbe, at når vi snart får en ny regering, kan spørgsmålet tages op igen, så der kan laves en bedre løsning for dem, der bor i landdistrikterne.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Denne aftale kører jo frem til 2013, og jeg tror også, vi skal lige så langt frem i historien, før vi kan begynde at tale om en ny regering.

Det er jo således, at den fulde ramme bliver brugt. Det er et faktum, det kan ikke modsiges, sådan er det bare, og det er også sikkert, at det kommer til at betyde udvikling i landdistrikterne; det er jeg overbevist om at det gør.

Noget andet er, at man bliver ved med at hænge sig op på denne modulation, og det skal man da også have lov til. Vi skal måske ikke drøfte den så meget nu, for vi skal jo drøfte den lidt senere i dag, men faktum er jo, at hvis man virkelig lytter til alle de ord, der kommer fra de partier, som nu går i gang med at stille mig spørgsmål – det er de partier, der ikke er med i aftalen, og det er meget naturligt, sådan er det altid – kan man vel se, at det ville være forfærdeligt, hvis det, som de partier ønsker, nemlig en fuldstændig fjernelse af landbrugsstøtten, blev indført i Danmark. Det ville betyde, at landbruget i Danmark simpelt hen døde, og det ville betyde, at der blev nedlagt arbejdspladser.

Det kan befolkningen ude i landsbyerne tænke over frem til den anden side af 2020, når der skal vælges en ny regering. Jeg tror, vi skal så langt ud i fremtiden, for der er simpelt hen ingen, der tør gå med i en sådan politik, som ville betyde enorm arbejdsløshed i Danmark, og som ville betyde, at vi mistede arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Hr. Christian H. Hansen kunne jo have fået en bedre aftale, hvis det havde været sådan, at han ikke i et svagt øjeblik havde hældet mod ministeren, men var blevet ovre hos den rigtige opposition. Så kunne der være blevet indgået en bedre aftale, der kunne have sikret, at der var flere midler, som også kunne bruges de første år, altså i 2007 og 2008.

Hvorvidt regeringen ønsker at bruge penge – ja, det ved vi ikke. Man kan selvfølgelig se tilbage på, hvordan det gik i den sidste periode, men én ting er helt sikker: Det har man ikke nogen som helst vished for, før perioden er udløbet. Dansk Folkeparti kunne have fået en bedre aftale, det ved hr. Christian H. Hansen, men i et svagt øjeblik valgte man den anden side under finanslovforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Der var altså ikke nogen svage øjeblikke for Dansk Folkeparti, der er ikke svage øjeblikke for Dansk Folkeparti nu, og der kommer ikke svage øjeblikke for Dansk Folkeparti. Det er et faktum.

Et andet faktum er, at hvis man kigger på de midler, der er afsat til LAG'erne, kan man konstatere, at den tidligere regering afsatte 23 mio. kr., og at denne regering afsætter 95 mio. kr. Jeg kan godt se, at hvis man gerne vil prøve at vende det til noget negativt, skal man tale i lang tid herinde, for jeg tror, at en af de ting, som folk har forståelse for, er, at hvis man kigger på tallene, altså 23 mio. kr. til LAG'erne fra den tidligere regering og 95 mio. kr. fra den nuværende regering, kan man godt regne ud, at 23 mio. kr. er altså mindre end 95 mio. kr. Altså er der tale om en forbedring.

Kl. 10.35

Må jeg så lige sige om økologien, at her var regeringen svag. Den ville give 15 mio. kr. til økologien, men det er endt med 27 mio. kr., så ja, det er et rigtig dårligt resultat, vi er kommet ud med. Det kan jeg godt se.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Ja, det er selvfølgelig meget, meget trist, hvis man skal erkende, at man har haft et svagt øjeblik. Men der er jo ikke nogen som helst, der står udenfor, som ikke kan se, at den aftale kunne være blevet meget, meget bedre, hvis det ikke var sådan, at Dansk Folkeparti som sædvanlig bare løb over til regeringen. Her havde man en mulighed for at stå en smule fast, men det fravalgte man altså, og derfor blev aftalen, som den blev.

Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at der vil være tale om betydelige nedskæringer på en række områder, og det tror jeg også hr. Christian H. Hansen ville vide, hvis han havde læst de høringssvar, der foreligger. De gør jo klart opmærksom på, hvad det er for nogle problemer, der bliver fremover med naturgenopretningen, som i allerhøjeste grad bliver svigtet af aftalen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Igen må jeg slå fast, at der ikke findes svage øjeblikke for Dansk Folkeparti. Men igen må jeg også slå fast, at Socialdemokratiet havde lagt sig fast på noget med modulation, og så gad man egentlig ikke drøfte andet. Man havde egentlig ikke andre visioner, og da man ikke kunne få det igennem, forlod man forhandlingsbordet. Det var den strategi, man valgte, hvorimod vi i Dansk Folkeparti anerkender, at det er sådan i politik, at man ikke kan få alt igennem. Man er nødt til at tage, og man er nødt til at give, og i Dansk Folkeparti synes vi, at vi har præget det her i en rigtig god retning. Vi er faktisk stolte af aftalen, og derfor er det en rigtig god dag i dag.

Jeg synes egentlig, at vi i stedet for at bruge en masse tid her i Folketingssalen på at snakke om, hvor negativt det er, og at det godt kunne have været lidt bedre, skal glæde os og se at få afsluttet behandlingen, så ministeren kan komme videre og man hurtigst muligt kan få glæde af det her ude i landdistrikterne, for det har man fortjent. Det bliver så ikke med Socialdemokratiets hjælp, men sådan er det altså.

Formanden:

Så har hr. Ole Glahn en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

I dag oplever vi jo en hr. Christian H. Hansen, som ikke sætter sit lys under en skæppe. Han undlader heller ikke at sige, at der ikke kommer en ny regering før efter 2013, men mig bekendt er det fastsat i grundloven, hvornår der skal holdes valg, så der kommer vel nok en ny regering; men det er ikke sikkert, at der kommer en anden regering.

Men når hr. Christian H. Hansen har så stor magt, at han efter sit eget udsagn kan invitere regeringen, hvis der er nogle ting i forbindelse med loven, som ikke fungerer godt nok, vil jeg spørge hr. Christian H. Hansen: Dansk Folkeparti har lagt meget vægt på økologi, ligesom vi gør i Det Radikale Venstre. Vi oplever i øjeblikket, at landmændene ikke vil lægge om, og mener hr. Christian H. Hansen, at det kan hænge sammen med, at der ikke laves en langsigtet, virkelig satsning på økologi over de næste 7 år med langt større beløb end dem, der er afsat her? Kunne det være årsagen til, at landmændene ikke tør lægge om? Mener hr. Christian H. Hansen, at det er forklaringen, eller har hr. Christian H. Hansen en anden forklaring?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hvis vi tænker lidt tilbage, altså til dengang vi havde en større arbejdsløshed i Danmark, og dengang vi havde en svagere økonomi i Danmark, end vi har nu – det var dengang, hr. Ole Glahns parti sad med i regeringen – kan vi jo konstatere, at dengang fandtes der ikke noget, der hed en økologipakke, og at der ikke var afsat så store midler til økologi, som der bliver afsat nu. Det er faktisk meget interessant.

Hvis man i øvrigt vil bruge lidt tid på at læse selve den aftale, der er lavet om økologi, står der jo bl.a. i den, at hvis der bliver problemer, fordi der er afsat for få midler, altså at flere landmænd vil i gang med omlægning, er det noget, regeringen og Dansk Folkeparti skal drøfte. Hr. Ole Glahn kunne have siddet med ved bordet, hvis han ikke var blevet totalt forblændet af det med modulation.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu er det sådan, at jeg bestemt ikke var totalt forblændet af modulation. Jeg var totalt optaget af, at vi skal have en anden udvikling inden for landbruget, og da forhandlingerne begyndte,

havde jeg indtryk af, at Dansk Folkeparti også ønskede det. Men af forskellige og for mig noget ukendte årsager stod Dansk Folkeparti af.

Men jeg vil gerne spørge hr. Christian H. Hansen igen, for hr. Christian H. Hansen svarede sådan set ikke på mit spørgsmål: Hvad mener hr. Christian H. Hansen er årsagen til, at vi i øjeblikket kan opleve, at man f.eks. på Sjælland må aflyse møder, hvor man inviterer potentielle traditionelle landmænd, der vil lægge om til økologi? De møder bliver aflyst, fordi der ikke er nogen, der er interesseret i at lægge om. Kunne det ikke skyldes, at der ikke er power nok i det her forslag; at der ikke er et sigte, der siger, at regeringen og Folketingets flertal vil en mere økologisk landbrugsudvikling end den, vi har i øjeblikket – det er pebernødder, det, der er kommet her – kunne det ikke være årsagen?

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Der må jeg svare: Det tror jeg simpelt hen ikke at det er. For et faktum er jo også, at de forskellige økologiske foreninger faktisk går og drøfter en bekymring for, at der er så mange, der gerne vil lægge om, at der ikke er midler nok. Det har der jo også været røster om udeomkring. Og der har vi sagt: Lad være med at have den bekymring, vi skal nok være parate til at sørge for, at der også bliver plads til dem, der ønsker at lægge om.

Jeg tror ikke, det er det, der er årsagen til, at de ikke kommer til de møder. Jeg har så ikke kendskab til, at de ikke kommer til de møder, men det kan jeg forstå at hr. Ole Glahn har. Men måske skal man bage en lidt bedre kringle og se, om det trækker.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er jeg da glad for, at hr. Christian H. Hansen har en god dag i dag, for som vi, der følger med i politik på lidt længere sigt, ved, så går det op og ned, også for hr. Christian H. Hansen.

Jeg vil gerne spørge hr. Christian H. Hansen om en enkelt ting: Skulle jeg forstå hans svar til hr. Jens Peter Vernersen om omlægning af landbrugsstøtte sådan, at Dansk Folkeparti nu er imod at bruge en omlægning af landbrugsstøtten til at sætte fokus på udvikling i retning af økologisk landbrug og mere dyrevelfærd?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nej, det skal hr. Per Clausen ikke, og det ved hr. Per Clausen også udmærket godt. Men man skal jo stille sådan nogle spørgsmål, som hr. Per Clausen gør, det gør jeg også selv, når jeg sidder nede og skal stille spørgsmål til andre. Sådan er det jo.

Vi går i Dansk Folkeparti ind for, at landbrugsstøtten bliver afskaffet. Det har vi altid gjort, det fortsætter vi med at gøre, og det står vi fast på. Vi siger bare, at det er vigtigt for Dansk Folkeparti, at det her sker samlet i EU, således at vi ikke udsætter de danske landmænd for nogen dårlige konkurrencevilkår, som så også ville betyde, at vi ville miste arbejdspladser osv. i Danmark. Det er simpelt hen ikke den politik, Dansk Folkeparti står for.

Jeg ved godt, at Enhedslisten helst ser, at der ikke er nogen landbrug i Danmark, at det hele sådan kommer ud af landet, men vi må bare anerkende, at landbruget stadig væk er med til at give Danmark en masse arbejdspladser.

Og må jeg så ikke slutte af med at sige, at det går op og ned, men man skal da glæde sig over de dage, hvor det går godt, og det gør jeg så i dag.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Når jeg stiller spørgsmålet, er det, fordi man jo på hr. Christian H. Hansen kan få det indtryk, at aftalen var skrevet af hr. Christian H. Hansen, og at, når der i det her lovforslag står, at der gives bemyndigelse til ministeren, så gives bemyndigelserne til hr. Christian H. Hansen. Det ville jeg så bare være sikker på ikke var tilfældet.

Men så vil jeg fortsætte med yderligere et spørgsmål: Skal jeg forstå det på den måde, at hr. Christian H. Hansen og Dansk Folkeparti mener, at vi ikke kan omlægge støtten til landbrug, sådan at den bliver målrettet mod at udvikle dyrevelfærd og mod at udvikle økologisk landbrug i Danmark, før det bliver vedtaget i EU? For så har Dansk Folkeparti da i dag brudt med både sin holdning til økologi og dyrevelfærd og sin holdning til EU, og det er da lidt meget på én god formiddag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil straks erkende, at det ikke er mig, der har skrevet den her aftale.

Med hensyn til spørgsmålet om modulation ved alle udmærket godt, at det var sådan, at det simpelt hen var et krav fra regeringen at stå fast på den her modulation, bl.a. fordi det stod i regeringsaftalen.

Så kan man jo sige, at hvis man indgår en aftale, så får man sat sit fingeraftryk. Men der vil jeg sige, at grunden til, at jeg stråler sådan i dag, jo ikke er, at jeg har fået sat fingeraftryk, men at jeg har fået sat fodaftryk i aftalen. Men det er jo lidt noget andet end at have skrevet hele aftalen.

Vi har ikke ændret holdning til det her med omlægning til økologi, til bedre dyrevelfærd. Vi har jo netop lige stået og sagt i dag, at bliver der problemer, at står der landmænd på venteliste, så er vi klar til at drøfte med regeringen, hvordan vi får dem ind. Vi støtter og anerkender udviklingen af økologi i Danmark, og under den regering, som hr. Per Clausens parti tidligere har været parlamentarisk grundlag for – det ligger heldigvis mange år tilbage – havde man heller ikke noget, der hed en økologipakke. Der havde man ikke afsat de samme midler til økologi, som der er i dag.

Kl. 10.45

Formanden:

Tak til hr. Christian H. Hansen. Så er det hr. Allan Niebuhr som ordfører.

Allan Niebuhr (KF):

Nu bliver der jo i de her dage og uger lagt meget fokus på den der uenighed mellem Dansk Folkeparti og Konservative. Jeg kan sige, at det er der i hvert fald ikke tale om her. Jeg er fuldstændig enig med hr. Christian H. Hansen i, at vi altså her taler om en rigtig god dag for folk ude i yderområderne.

Vi havde en forespørgselsdebat her kort før jul om det samme emne, og også der gjorde jeg opmærksom på, at vi fra Konservatives side er utrolig glade for den her aftale, som nu er på vej. Vi synes, det er en rigtig god aftale. Det er et langt skridt frem i forhold til det, man har kendt til vedrørende udvikling i landdistrikterne og yderområderne. Det er noget, der interesserer mig utrolig meget. Derfor er jeg specielt utrolig glad for, at vi nu er nået så langt, at det ser ud til, at vi i dag kan søsætte den nye landdistriktsudvikling.

Der er plads til forbedringer inden for både forskning i bedre fødevarer og forskning i økologi under akse 1, der er gode tiltag på miljøområdet under akse 2, og så er der afsat et rigtig

fornuftigt beløb til det lokale arbejde ude i LAG'erne. Det synes vi er en rigtig god sammensætning. Det er en fornuftig måde at gribe tingene an på.

Der bliver kritiseret meget og spurgt: Kunne der nu ikke også afsættes mere til LAG'erne? Så skal man bare huske på, at hvis man valgte at tage nogle flere penge til LAG'erne ude i akse 3, så skal de tages fra akse 1, det vil sige fra områderne omkring forskning for bedre fødevarer, forskning for økologiudvikling. Det er jo heller ikke det, jeg hører man vil. Jeg synes, det er rigtig fornuftigt, at vi starter op på den måde, vi gør. Og som jeg sagde før i mit spørgsmål til hr. Jens Peter Vernersen, har vi altså i den her aftale en forøgelse fra 23 mio. kr. om året til LAG'erne til nu 95 mio. kr. om året. Det er en kraftig forbedring.

Vi skal samtidig huske på, at LAG'erne først skal til at finde deres ben, de skal først finde fodfæste, og det her gælder altså en aftale for de første 2 år af aftalen, 2007-2008. Jeg tror faktisk, at vi kommer godt på vej i de 2 år, inden LAG'erne rigtig har fundet ud af, hvordan det fungerer, og kommer i gang med nogle ting. Jeg tror, pengene er der: de penge, der skal bruges, og de penge, som LAG'erne kan nå at bruge de første 2 år. Og så må vi jo se på udviklingen, om der skal flere til. Men der er jo ingen grund til at putte en masse penge i, som de simpelt hen ikke kan nå at bruge, fordi de først skal finde ud af, hvordan det hele kommer til fungere.

Jeg synes som sagt, at vi kan være stolte af den her aftale, som nu er på vej. Det er rigtigt, når man fokuserer på, at der er lavet nogle ændringer i forbindelse med skovbrug. Det var vi helt bevidste om, da vi sagde, at vi nu sætter fokus på skovrejsning inden for skovrejsningsområderne. Hr. Jens Kirk gjorde jo ganske udmærket rede for, hvordan der er sket en kolossal udvikling i skovbrug uden for skovrejsningsområderne – det er der så nogle grunde til, som hr. Jens Kirk også ganske udmærket beskrev – med nogle muligheder for at få tilskud fra flere sider. Det har vi selvfølgelig heller ikke noget imod, og det kan vi også godt se vil være gavnligt for miljøet, men vi mener bare stadig væk, at der skal være en fornuftig sammenhæng, og den mener vi faktisk vi har fundet på den her måde.

Så er det rigtigt, når man fra oppositionens side siger: Jamen der kunne jo have været fundet mange flere penge. Det er rigtigt, men vi siger en gang for alle og uden at tage skridt ind i de kommende sagsbehandlinger, at regeringen

ingen intentioner har om at lave ændringer i forbindelse med den udvidede modulation. Derfor var den finansieringskilde, som oppositionen kom rejssende med til forhandlingerne, jo dødfødt fra starten, den havde regeringen klart sagt fra over for, den var ikke vores kop te, og den ønskede vi ikke at bruge. Og så havde oppositionen jo ikke andet at komme med, og derfor rejste oppositionen så også fra forhandlingerne igen. Derfor står vi tilbage med det, som vi forhandlede om sammen med Dansk Folkeparti, og som vi er glade for.

Jeg er utrolig glad for den her aftale, og De Konservative står selvfølgelig bag den.

Formanden:

Der er foreløbig tre, der har bedt om en kort bemærkning til ordføreren. Det er først hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt spørge ordføreren, for vi fik ikke rigtig noget klart svar på det med omlægning til økologi, om man kan garantere for, at der bliver givet støtte til alle de hektarer, som der bliver ytret ønske om at få lagt om til økologi. Vi har jo fået at vide fra hr. Christian H. Hansen, at man vil tage en drøftelse, men det er sådan set ikke det samme, som at der også kommer beløb på.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Det er sjovt, fordi det er sådan en dobbeltvendt situation. Vi har lige hørt hr. Ole Glahn sige, at der faktisk ikke er nok, der melder sig til at ville omlægge, og nu siger han: Hvad gør vi så, hvis der nu er for mange? Jamen der er da ikke andet at gøre, som hr. Christian H. Hansen ganske rigtig siger, end at vi, der har lavet den her aftale, må sætte os sammen og se, hvordan vi løser det her problem, hvis det er et problem. Derfor var det også vigtigt for os, at der i akse 1 er afsat midler til forskning i økologi, for jeg tror faktisk, det lidt er en af årsagerne til den usikkerhed, der er.

Selvfølgelig er det en stor beslutning at lægge om fra almindeligt til økologisk landbrug. Det er ikke noget, man bare lige gør. Det tager tid, og derfor kræver det selvfølgelig også, at der er en god forskning på det område. Men skulle det vise sig, at den økologiske bølge, der i øjeblikket har det rigtig godt, skulle betyde, at der kommer

til at mangle noget, må vi sætte os sammen, som hr. Christian H. Hansen siger, og så må vi finde en løsning på det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

En gang imellem kan man jo også godt bruge et ikkesvar til noget. Jeg spurgte, om den konservative ordfører ville give en garanti for, at det blev der midler til. Jeg kunne tydeligt høre, at den garanti skal den konservative ordfører i hvert fald ikke have rodet sig ind i. Så jeg må jo slutte af det ikkesvar, at der i hvert fald ikke er noget med, at De Konservative vil garantere for det. Derfor vil jeg godt spørge: Betyder det så også, at regeringen heller ikke vil?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Så kunne jeg jo sige det på samme måde: Hvad er en garanti i dagens situation? Hvad er en garanti fra De Konservative? Den er nøjagtig lige så meget værd som en garanti fra SF. Der er jo altså ingen af os, der har 90 mandater. Nogle kunne sige heldigvis, og nogle kunne sige desværre. Men altså en garanti fra min side om, at vi gør det, kan jeg ikke give. Jeg kan ikke garantere andet med de mandater, vi har, end at vi vil gå ind i en drøftelse med dem, som så kan skabe de 90 mandater bag en ændring af den her aftale, men stå heroppe og garantere, at jeg vil lave om på aftalen, ville da være fuldstændig tåbeligt – det ved enhver. Det kan jeg jo ikke gøre. Jeg kan sætte mig sammen med de andre fornuftige parter, der står bag den her aftale, og så finder vi også en fornuftig løsning på det.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Der er sådan set meget interessant at overvære den her debat, fordi før hørte vi, hvem der mente at have al magten i relation til det her, og nu hører vi en, nemlig hr. Allan Niebuhr, der udtrykker, at han i hvert fald overhovedet ingen indflydelse har på det her. Mig bekendt er det da sådan, at hr. Allan Niebuhrs parti er medlem af regeringen, og den tidligere ordfører fra Dansk Folkeparti er dog ikke medlem af regeringen, i hvert fald ikke formelt.

Jeg vil gerne fortsætte det spørgsmål, som hr. Kristen Touborg stillede. Jeg tror godt, at det kan have stor betydning for landmænd, der overvejer at lægge om, om de har sikkerhed for, at det er den vej, man vil fra regeringens og flertallets

side, altså den økologiske vej, så jeg vil gerne spørge hr. Allan Niebuhr igen: Er det sådan, at hvis der kommer landmænd, som gerne vil lægge om, og puljen er brugt op, så vil Det Konservative Folkeparti arbejde på, at der bliver skaffet penge til dem, og man kan sige, at de kan lægge om, for der er brug for det?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg skal starte med at sige, der altså er hamrende stor forskel på at have magten og på at have indflydelse. Vi har indflydelse, fordi vi er sammen med folk, der er med til at skabe et flertal, men vi har ikke magten. Vi har indflydelsen. Indflydelse har man, så længe man er med i nogle forhandlinger og nogle drøftelser. Når man vælger at gå derfra, har man nemlig ingen indflydelse mere.

Men jeg gentager en gang til: Jeg vil i hvert fald ikke være med til at stille mig i vejen for, at vi skal skabe alle muligheder for folk, der ønsker at gå over til økologisk brug, så længe der er et så stort ønske om økologiske varer. Men det sker altså igennem en forhandling med mennesker, der kan være med til at skabe et flertal i det her Folketing.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu blev det sagt, at vi forlod forhandlingerne. Det er sådan normalt, at når man har nogle forhandlinger, mødes man et eller andet sted, og så giver begge parter noget. Men her stødte vi jo ind i en massiv mur af nej fra regeringens side i relation til at overføre ekstra penge fra den direkte støtte til landbruget og over til en styret støtte til f.eks. økologisk landbrug.

Men jeg vil godt sige, at jeg forstår hr. Allan Niebuhrs svar sådan, og det vil jeg godt lige have bekræftet, at hvis der er landmænd, der lægger om, og puljen er brugt op, så kan de regne med, at der kommer ekstra penge, sådan at der ikke er nogen landmænd, der gerne vil lægge om til økologi, der ikke får midlerne. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu prøver jeg for fjerde gang. Hvis det er sådan, at der bliver et ønske om eller et pres på puljen til omlægning til økologiske landbrug, er der ingen tvivl om, at så vil jeg, ligesom hr. Christian

H. Hansen sagde det før, stille mig op og være med til at tage den drøftelse om, hvordan vi så skaffer den mulighed.

Jeg sagde det før. Jeg vil i hvert fald ikke, og mit parti vil ikke stille sig i vejen for, at de, der ønsker at gå over til økologisk landbrug, får mulighed for det, så længe der fra forbrugernes side er så stort et ønske om at overgå til forbrug af økologiske varer. Tydeligere kan det vist ikke siges. Vi vil arbejde alt, hvad vi kan, for at sikre, at der bliver den mulighed.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerse (S):

Det fremgår jo meget præcist af et brev, vi har fået fra Landbrugets Økologiudvalg den 3. november, at for landmænd, der overvejer økologi og gentegning, er tilsagnet, at det er af overordentlig stor betydning, at der skabes klarhed over de fremtidige midler, ellers risikerer vi, at økologiens vækst bremses. De mener, der er behov for 210 mio. kr. Når de nu siger, der skal skabes klarhed over det, er det så en klarhed, som Det Konservative Folkeparti og hr. Allan Niebuhr vil bidrage til?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Det jo nemt at stikke et tal ud og sige, der skal 210 mio. kr. til, før det her kommer til at fungere. Vi må jo konstatere, at når vi har den økologiske bølge, vi har i øjeblikket, når der er så stort et ønske om økologiske varer, gør det jo altså også det at drive et økologisk landbrug mere rentabelt, når man kan få afsat sine varer. Man har faktisk et underskud af varer i øjeblikket. Så hele den økologiske landbrugssituation er jo en anden, og den er i rivende udvikling.

Vi vil være med til sammen med dem, der kan skabe et flertal, at støtte op om, at økologisk landbrug fortsat kan udvikle sig. Men om det skal være for 210 mio. kr., vil jeg absolut ikke stå her og udstede garanti for. Men vi vil arbejde sammen med andre fornuftige parter, for at det økologiske landbrug fortsat kan være med i den udvikling.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerse (S):

Men det, man skriver, og også hvad hr. Ole Glahn har sagt, er, at hvis det er sådan, man skal have en udvikling for det her, må der skabes klarhed, og man mener, det er et beløb af den størrelsesorden. Nu har man jo før sagt hos Det

Konservative Folkeparti, at når jeg nævnte, at der var brug for 60 mio. kr. til fødevarekontrol, var det bare et tal, jeg slyngede ud.

Det er jo ikke sikkert, at Rigsrevisionen går ind og laver en beregning, som den gjorde i den anden sag, og siger, det er de der 210 mio. kr. Men man kunne da i det mindste sige, om man vil bidrage til at skabe den her klarhed.

Så er der et andet spørgsmål, der må bero på en misforståelse. Der er afsat de her 500 mio. kr. om året i 2007 og 2008. Man kunne jo, hvis man havde taget gennemsnittet af det, der er til rådighed for perioden, have brugt 900 mio. kr. uden at gå ind og tale om modulation. Men det var jo et spørgsmål, om fødevareministeren ville gå over til finansministeren og sige: Vi vil sikre landdistriktsordningen nye muligheder, fordi der sker så meget på landet i øjeblikket. Det var det fravalg, man gjorde, og derfor står vi med de 500 mio. kr. i stedet for de 900 mio. kr. Det er vel også det, der er sandheden i den her sag.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nej, det er ikke den fulde sandhed, for jeg er i hvert fald fuldstændig bekendt med, at ministeren også under forhandlingerne var i forbindelse med Finansministeriet for at sikre det fornødne. Men så vidt jeg ved – eller rettere sagt, det ved jeg – er der sket fuld hjemtagning, så vi har i hvert fald brugt, hvad vi skulle.

Men man kan jo også, når man nu siger, at man vil støtte op om økologerne, som hr. Jens Peter Vernersen og andre fra oppositionen siger, vælge at sige, at hvis vi ikke kan få det hele, så vender vi bare ryggen til og går, og så må andre tage det. Vi har valgt at blive, og vi har valgt at være med til at tage det skridt.

Hvis det så viser sig, at det skridt, vi har taget, ikke er stort nok, fordi den økologiske succes er så stor, som den er, tager vi drøftelserne derfra. Men at begynde at sige, jamen det er nok ikke stort nok, så kan vi lige så godt lade være, var dog en besynderlig måde at argumentere på.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu vil jeg ikke udelukke, at forhandlingsresultatet kunne blive bedre, hvis hr. Allan Niebuhr havde truet med at gå – det kan man jo ikke helt udelukke. Men hr. Allan Niebuhr sagde tidligere i dag, og det tror jeg nok hr. Allan Niebuhr mente var et godt argument, at hvis man ville give flere penge til den del af landbruget eller til den

del af folk i landdistrikterne, som var uden for landbruget, så skulle det tages fra økologien og omvendt.

Jeg vil bare spørge hr. Allan Niebuhr, om årsagen til, at hr. Allan Niebuhr opstiller den modsætning, ikke er den helt banale, at hr. Allan Niebuhr insisterer på, at støtten til det konventionelle landbrug ikke må angribes. Altså, hr. Allan Niebuhr vil godt omstille til økologi og mere dyrevelfærd, så længe det ikke på nogen som helst måde går ud over det traditionelle landbrug.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg tror, jeg har det, ligesom landbruget selv har det, nemlig at vi overhovedet ikke har noget imod, at man går ind og arbejder med de tilskud, der ligger til det konventionelle landbrug, men det skal bare ikke ske på den frivillige modulation. Det skal ikke ske, således at vi vælger at lave en forringelse for de danske landmænd, der skal konkurrere med markedet udeomkring, for det er en forkert måde at stille tingene op på. Vi har ikke noget imod, at man går ind og ændrer på tilskudsordningen, men det skal ske ved en tvungen modulation, så det sker over hele Europa på samme tid. Så er vores landmænd klart dygtige nok til at kunne klare sig i den fremtidige konkurrence.

Men vi skal ikke glemme – og det må jo også betyde lidt for Enhedslisten – at hvis vi begynder at konkurrenceforvride og gøre det ringere for det danske landbrug, betyder det altså noget for arbejdspladserne. Det betyder noget for arbejdspladserne mange andre steder end lige ude på selve gårdene. Det betyder også noget for en masse følgearbejdspladser, og det betyder vel også en lille smule, også for Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Når man kommer fra Nordjylland, kender man jo alt til den stærkt reducerede betydning, landbruget har for beskæftigelsen i Danmark, fordi man vælger at flytte al beskæftigelse ud af landet.

Men det, jeg vil spørge hr. Allan Niebuhr om, er: Er det rigtigt forstået, at Det Konservative Folkeparti har det synspunkt, at en omlægning af den støtte, vi i dag giver til landbruget, sådan at det yderligere fremmer en økologisk omstilling og yderligere fremmer dyrevelfærd, ikke

kan komme på tale, før man er blevet enige om det i EU?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Vi er altid indstillede på at være med til at skabe de bedste forhold, når det gælder dyrevelfærden og mulighederne for økologisk landbrug. Men at begynde at stille det op på den firkantede måde med, at hvis vi skal flytte fra det ene til det andet, og ellers så hænger det ikke sammen, er jo ikke den rigtige måde at gøre tingene på.

Vi – og jeg tror, at jeg har sagt det snart 20 gange her fra talerstolen – vil gøre alt, hvad vi kan, for at give de bedste muligheder for økologisk landbrug også i fremtiden, og vi vil også give de bedste muligheder for en god dyrevelfærd og en god fødevarer sikkerhed for forbrugeren, uanset om den er økologisk eller kommer fra konventionelt landbrug. Længere er den sådan set ikke. Det er ikke noget modsætningsforhold. Det kan sagtens være et både-og.

Formanden:

Tak til hr. Allan Niebuhr. Og så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

Formålet med dette lovforslag er at skabe et juridisk grundlag for gennemførelsen af EU's landdistriktsprogram. Og man kan sige, at når EU har et sådant landdistriktsprogram, er det jo, fordi udviklingen i landdistrikterne igennem en lang periode – i hvert fald de sidste 50 år, og selvfølgelig udvikler alt sig, også længere tilbage – har gjort, at mange af dem har mistet en lang række centrale funktioner, som har været med til at skabe et erhvervsliv og et socialt og et kulturelt liv, hvor man ligefrem kunne tale om, at man var i et skæbnefællesskab.

Den udvikling er forandret, og stadig flere servicefunktioner er forsvundet fra landsbyer og landdistrikter. Man kan sige, at den måde, man taler om de her problemstillinger på, faktisk også har forandret sig, fordi for en del år siden talte man meget om landsbyer, og landsbybegrebet er egentlig udtryk for en social, en kulturel og en historisk enhed, hvorimod landdistrikter mere er en geografisk betegnelse, som er statistisk baseret på en eller anden afgrænsning med, hvor mange byer der er, og hvor store byerne må være.

I og med at vi er gledet fra at tale om landsbyer over til landdistrikter, er diskussionen også

blevet fjernet fra de centrale ting og de centrale forhold, der afgør, om landsbyer kan udvikle sig, og forudsætningen for, at de beboere – og jeg vil tillade mig at bruge et større tal end det, der har været brugt tidligere, nemlig 1,5 millioner mennesker, som bor i landsbyer og landdistrikter – får nogle levevilkår, der er gunstige og kan være med til at skabe et socialt og et aktivt kulturelt liv, er i høj grad også et spørgsmål om, hvordan landsbyen fungerer, og hvordan den fungerer med sine nære omgivelser.

Der læser man jo i forslaget til loven, at det er meget vigtigt. Der er en masse udmærkede udtryk, og vi er jo sådan som politikere, at vi ofte bruger udtryk, som ingen rigtig logisk kan argumentere imod. Der skal skabes varierede landskaber, ren natur og et rent miljø, og der skal skabes mange arbejdspladser i landdistrikterne.

Vi er jo i den situation, at vi fra Det Radikale Venstres side har fremsat forslag om, at hvis man virkelig ville skabe en udvikling i landdistrikterne, hvor landbruget og landsbyen kunne leve sammen, ville det være at satse på økologisk landbrug. Derfor har vi foreslået, at man skulle afsætte et ganske betydeligt beløb i størrelsesordenen 120-130 mio. kr. ekstra om året til udvikling af økologisk landbrug.

Kl. 11.05

Vi har nemlig den opfattelse, at hvis vi her fra Folketingets side siger og regeringen siger, at vi vil denne udvikling, kan vi også i høj grad være med til at skabe en tillid i erhvervslivet til, at det kan betale sig at gå i den retning. Når jeg siger det, er det, fordi det har vi faktisk erfaringer for. Dette Folketing har tidligere besluttet sig f.eks. på energiområdet for at sige, at man ville støtte vedvarende energi, det var under den forrige regering, og det satte f.eks. gang i en vindmølleproduktion, som gør, at Danmark er et af de førende lande på vindmølleområdet i øjeblikket.

Det drejer sig somme tider i politik om at være foran udviklingen, og det er, som om denne regering frygter at komme foran udviklingen. Derfor har den ikke villet udmønte lovgivningen, som det her lovforslag giver mulighed for, på en måde, så vi kunne få et andet Danmark, hvor de mange forbrugere, der efterspørger økologiske varer, kunne se, at der også var en produktion ved de landmænd, der synes, at det måske bliver problematisk at udvikle landbrugsproduktionen mere og mere i retning af industri og mindre og mindre i retning af dyrevelfærd, og at de kunne få det bedre i maven og i hjertet

ved at lave en produktion, der også indebar en bedre dyrevelfærd.

Om lovforslaget her har flere ordførere sagt, at det er vigtigt, at det kommer hurtigt igennem og man venter på det. Jamen det gør man da ude i landsbyerne. Selvfølgelig er der betydelige midler i det her program, som kan være med til at lappe på nogle løsninger. Og jeg ønsker ikke at tage modet fra folk i landsbyerne, for det er der sandelig nok andre udviklinger, der gør. Jeg mener bestemt, at der er noget positivt i det her forslag, ligesom der var i det, som blev vedtaget under den tidligere regering. Jeg vil heller ikke bestride, at der er afsat flere midler i det her forslag. Det, jeg siger, er bare, at problemerne er blevet så meget større i den periode, så de midler, der er afsat, ikke er tilstrækkelige.

Det positive, som vi har i forhold til selve lovforslaget, dækker bestemt ikke en positiv holdning over for den aftale, der er lavet mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Efter vores opfattelse indeholder den aftale nogle meget væsentlige mangler. Den indeholder bl.a. – og det synes jeg er overraskende – at man vælger at nedprioritere støtten de første 2 år, sådan at den nye regering og forhåbentlig anden regering, der kan komme efter den periode, skal samle op for at udnytte de ressourcer, der er fra EU. Og det vil sige, at regeringen, den nye og forhåbentlig anden regering, skal skaffe flere midler.

Derfor siger jeg, at vi åbent går ind i udvalgsarbejdet, og i forbindelse med det vil vi da også lige se på problemstillinger omkring Dansk Skovforenings kritik.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Man kunne næsten på de sidste ord fra hr. Ole Glahn fornemme, at han ville tilslutte sig loven og i sidste ende stemme for den. Men står der nogen steder, at de beløb, over 6 mia. kr., som er afsat, ikke skulle bruges i den periode her?

Det er jo sådan, at når vi starter lidt langsomt, så bliver der flere til de næste år. Det er helt sikkert, at alle de godt 6 mia. kr. vil blive brugt, og det vil sige, at der bruges knap så mange her i opstartsfasen, hvor mange skal finde deres egne ben, og så bliver der flere til næste år. Er det ikke konsekvensen af det her?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu er det jo meget smart af hr. Jens Kirk at bruge udtrykket: Man skal finde sine egne ben. Jeg

har nu ikke indtrykket af, når jeg kommer rundt i landsbyerne og på landet, at der er nogle, der har behov for at finde deres egne ben. De ved godt, hvad problemerne er. De har kæmpet med dem i årevis, og de har været aktive også i LAG-enheder, i beboerforeninger og i forskellige former for aktiviteter, så jeg forstår overhovedet ikke, at man neddrogler de første 2 år. Jeg synes, at det faktisk er en stor skam over for de mennesker, der gør en stor indsats.

For vi er nemlig enige om, at hvis landsbyer og landdistrikter skal overleve, så er den første forudsætning, at de mennesker, der bor derude, selv gør en indsats, men det er ikke en tilstrækkelig forudsætning. Der er det, vi skal komme ind og lave nogle retningslinjer og sige: Det er det Danmark, vi gerne vil have fremmet, og det er det, jeg synes, regeringen svigter med.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu har De Radikale selvfølgelig ikke stor kommunal indflydelse, for ellers ville den radikale ordfører jo vide, at kommunerne også har pligt til at sørge for, at alle i en kommune, både på land og i by, har det godt.

Men det næste er: Ville det ikke lidt være at kaste pengene i grams måske, hvis vi siger, her er næsten en milliard kroner om året til at bruge det første år, inden vi overhovedet har set det første udviklingsprojekt?

Jeg ved godt, at hr. Ole Glahn sagde: Vi skal være foran udviklingen. Men alligevel – der skal vel være lidt ræson i det, der skal være en mening med tingene. Og der er jo noget, der hedder, og det tror jeg også det gør hos De Radikale, at selv om man ikke har så meget til at begynde med, kunne det jo blive mere, og det er også det, der er meningen. Det her er kun en hjælp. Vi kan jo ikke sørge for liv på landet. Det skal ildsjæle selv i den sidste ende gøre.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Mig bekendt bor ordføreren selv på landet og kender situationen på landet, og jeg forstår slet ikke, at regeringen sådan tror, at den kan sætte verden og udviklingen i stå og trække noget frem og sige, at det er noget nyt.

Der er jo ikke noget nyt i det her. Det har jo været en generel udvikling, at der er blevet lukket skoler, og kommunerne vil komme til at lukke skoler også nu efter kommunalreformen. Der

vil blive nedlagt biblioteker, og serviceniveauet vil blive forringet, og det kræver så, at man går andre veje for at lave et netværk og skaffe nogle rum, nogle steder, hvor man kan mødes og lære hinanden at kende og skabe noget sammen.

Og det ved hr. Jens Kirk jo godt. Så jeg synes, det er en underlig måde at sige, at nu skal man bruge mindre de næste to år, og så lægge det over til forhåbentlig en anden regering. Men vi skal nok tage vare på, hvad der skal ske på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu er det jo ikke bare sådan, at vi begge to kommer fra yderområderne, fra landdistrikterne, vi kommer også begge fra det kommunale system. Hr. Ole Glahn tog før det udmærkede prospekt, som ministeriet har udgivet, frem og begyndte at tale om at sikre skolerne. Er vi ikke enige om, at rammerne for udviklingen i landdistrikterne kommer herindefra, mens vi begge to vist godt ved, at sikring af skolerne ikke er noget, der klares fra Folketingets talerstol, men noget, der sikres ude i kommunalbestyrelserne?

Det, jeg i hvert fald hører fra kommunalbestyrelserne, både de gamle og de nye, er: Lad os dog få lov til at arbejde med de ting, der hører hjemme hos os. Giv os dog friheden til at arbejde med det kommunale selvstyre. Er det ikke netop det, vi ville forhindre, hvis vi begyndte at gå ind og brede os mere, end vi gør med det her lovfor-slag, hvis vi gik ind og påduttede kommunerne, at de ikke måtte lukke skoler? Det er vel op til den enkelte kommune at bestemme.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg tror, at det, hr. Allan Niebuhr hentyder til, er et af mine tidligere spørgsmål, og det gik jo på det her oplæg, der skaber nogle forventninger på landet om, at man kan sikre, at skolerne overlever. Jeg er fuldstændig enig med hr. Allan Niebuhr i, at det da er noget, kommunerne skal afgøre. Men det er også vores indflydelse her fra Folketinget, der gør, at der skabes en udvikling, hvor antallet af beboere i skoledistrikter f.eks. ikke går nedad, at der skabes en udvikling, hvor der kommer dynamik, hvor der kommer tilflyttere. Der er masser af mennesker i dagens Danmark, der gerne vil bo ude, hvor der er ren luft og der er lys om aftenen, ikke gadelys, men stjernehimmel, når ellers skyerne er væk, mennesker, som altså vil opleve naturen på en anden

måde. Men det kræver også, at der er nogle arbejdspladser og der er nogle muligheder for at udvikle sig.

Det er dér, vi kunne lægge nogle linjer ud. Jeg har peget på én ting: økologi. Man kunne tale om bredbåndstilknytning, uddannelse, forskellige former for arbejdspladser osv. Det kan skabe forudsætning for, at skolerne får elever nok, og så kan skolerne overleve. Det er jeg helt enig i, men det er det, jeg mener regeringen svigter med.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu siger hr. Ole Glahn igen: Det er jo det, man forventer ude blandt borgerne ude i yderområderne. Skal vi ikke holde fast i, at vi så ikke skal stå her og skubbe til nogle forkerte forventninger, men derimod fortælle, hvad de faktiske forhold er. Jeg har stor respekt for, at serviceniveauet skal være meget højt ude i yderområderne, men hvis man har valgt at bosætte sig på Østerbro i København, så har man valgt én måde. Hvis man har valgt at bosætte sig ude i en af landkommunerne i Vestjylland eller i Sønderjylland, så har man valgt en anden måde. Der er nogle fordele, og der er nogle ulemper i serviceniveauet. Det ved vi alle sammen. Det Kongelige Teater ligger i København, og det kommer vi langt væk fra, hvis vi vælger at bosætte os i Sønderjylland. Sådan er det.

Men det er op til den enkelte kommune at skabe det serviceniveau, der gør, at borgerne bliver tilfredse med at bo i den kommune og i det distrikt af den kommune, som de bor i. Og så synes jeg ikke, vi skal skubbe til en proces her og stå og foregøgle, at vi via udvikling i landdistrikterne kan ændre noget som helst eller skal ændre noget som helst omkring serviceniveauet i den enkelte kommune.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Altså, nu skal vi lige have de her ting helt på plads. Jeg citerer igen. Der står i denne pjece, som regeringen og ministeren er gået ud med, »Mere liv på landet«, og jeg citerer:

»Borgerne i landdistrikterne skal derfor have høj service og adgang til skoler, indkøbsmuligheder, internet, fritidsaktiviteter og andre kulturtilbud.«

Det er ministeren, der går ud og skaber forventninger om en høj service. Vi, der bor på landet og ved, at vi er underlagt kommunale øko-

nomiske budgetstyringer, ved, at det jo ikke er den vej, det går på landet. Det går mod ringere service, det er jo situationen. Og så er det mig, der anklager regeringen for at skabe nogle falske forventninger. Det må da være korrekt at gøre, når jeg læser op fra en pjece, som er udsendt af ministeren.

Så jeg synes, det er lidt bagvendt, at hr. Allan Niebuhr angriber mig for at skabe nogle forventninger. Jeg ved sandelig godt, hvordan det er, og det er der, jeg mener at regeringen og Folketinget har et ansvar for at skabe en politik, som kan vende den udvikling, og det synes jeg regeringen svigter med.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Faktum er jo også, at den brochure, hr. Ole Glahn står med, er så varm, at han faktisk burde have en handske på, den er så ny, at den lige er kommet ud af papirpressen, og så snakker man allerede nu om, at forventningerne er helt i bund.

Jeg har egentlig bare et kort spørgsmål, og det kan besvares ganske kort.

Nogle af de ting, hr. Ole Glahn gerne ønsker skal ske, kan ske inden for LAG'erne, det er et faktum, sådan er det. Den tidligere regering afsatte 23 mio. kr. til LAG'erne, den nuværende regering afsætter 95 mio. kr. Er det en forøgelse, eller er det en forringelse?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Spørgeren har jo selv givet svaret. Jeg vil jo ikke stå her og sige, at 95 ikke er det største tal af de to. Det kunne jeg aldrig finde på. Jeg siger, at situationen er den, at problemerne i landsbyerne og landdistrikterne er blevet større, og det vil sige, at der også er behov for flere midler. Og det, jeg sætter spørgsmålstejn ved, er, om vi bruger de her midler tilstrækkeligt rationelt.

Jeg tror, at man i landsbyerne og landdistrikterne ville være meget mere tilfredse med, at man sammen med det her fik en plan for, hvad regeringen ville for at ændre den afvikling, som foregår på landet. Det her er at dæmpe afviklingen og gøre den lidt mere spiselig. Vi mangler en udviklingsplan for landdistrikterne, og det er det, jeg savner. Derfor mener jeg ikke, at det er rimeligt, at regeringen f.eks. skaber nogle forventninger om, at man kan få et meget højt ser-

viceniveau på landet, for det er der ikke rammer til.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Tak for, at 95 mio. er mere end 23 mio. Man har ellers kunnet forstå på det, der indtil nu er blevet sagt, at det var så ringe, men det viser sig nu, at det ikke er så ringe. Det er faktisk en fantastisk forbedring, der er sket. Det er da en indrømmelse, man kan forstå.

Vil hr. Ole Glahn også bekræfte mig i her i dag, at vi kunne tage en forespørgselsdebat om ca. 1 år, som gik ud på, hvordan det så går, og at vi så i tiden fra nu af og frem, til vi tager den forespørgselsdebat, bør gå rundt og være lidt positive med hensyn til, at det her nok skal lykkes?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Se, nu bliver det igen gjort til noget med, at vi skal være positive eller negative. Jeg har arbejdet med landsbyer i så mange år, at jeg ved, at hvis man starter med at tro, at det ikke nytter noget, så kan man lige så godt lade være med at begynde at gøre noget. Man skal selvfølgelig tro, at det nytter noget, og de millioner, der kommer ud her, nytter da også noget. Det, jeg siger, er bare, at der ikke er tilstrækkelig målretning med dem. Det skaber nogle forventninger, som vi ikke kan leve op til, og det vil sige, at det skaber nogle frustrationer.

Der er muligheder, enestående historiske muligheder for ad forskellige veje at skabe grundlaget for, at der kan bevares en service på landet, men det kræver, at vi går ind og handler nu, og det kan godt være, at det først viser sig ikke om et år, men om tyve år. Men fortidsvalg, nutidsvilkår, nutidsvalg, fremtidsvilkår. Og der savner jeg, at der bliver foretaget de rigtige valg, som vil give nogle konsekvenser, der virkelig batter noget på landet.

Det er min kritik. Jeg går ikke ud i landsbyerne og siger, at det her ikke dur til noget. Selvfølgelig hjælper det, det er bare ikke tilstrækkeligt.

Formanden:

Tak til hr. Ole Glahn. Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Det er ofte blevet fremført, at udviklingen af landdistrikterne ikke kan være afhængig af be-

slutninger truffet ovenfra i det politiske system, altså fra kommunerne, amterne eller Folketinget, men at udviklingen derimod skal ske via aktive, engagerede borgere ude omkring i de tyndt befolkede områder, af beboere, som brænder for sagen.

Det er jo heller ikke løgn, at ildsjæle er nødvendige for at opnå et godt resultat ude omkring, men det betyder bare ikke, at ildsjæle er tilstrækkelige til at indfri løfterne fra regeringen om, at vi skal have et Danmark i balance. Der skal altså også penge til, for at projektet kan lykkes, og her er det desværre så som så med, at regeringen overholder løfterne.

Fødevarerministeren rejste rundt i landet og udstedte løfter på regeringens vegne om, at med det nye landdistriktsprogram for 2007-2013 ville alt blive såre godt. Fødevarerministeren sagde, sådan med sædvanlig jysk underdrivelse: Ja, ja, 1,1 mia. kr. pr. år til landdistrikterne er da også en slags penge.

Kl. 11.20

Det er SF fuldstændig enig med ministeren i 1,1 mia. kr. pr. år kan man faktisk gøre temmelig meget gavn for i landdistrikterne. Problemet er bare, at beløbet de første 2 år faktisk er blevet halveret.

Så heller ikke her lever regeringen op til sit valgslogan: Vi holder, hvad vi lover. Tværtimod kan det jo siges, at man her i al fald kun holder det halve af det, der var lovet. Men det er vel af hensyn til skattestoppet, at regeringen løber fra sine løfter for de første 2 år i perioden. Hermed flyttes jo en udgift på 0,75 mia. kr. til de efterfølgende år, og så er det jo lidt lettere at få skattestoppet til at hænge sammen.

Sagen er den, at der i landdistriktsforliget mellem regeringen og Dansk Folkeparti ikke er taget synderligt hensyn til de godt 600.000 mennesker, som lever i landdistrikterne, og som ikke har noget med landbrug at gøre. Det er fremgået af debatten her, at forligspartierne bevidst har nedprioriteret disse mennesker, og det er selvfølgelig et valg, man kan tage, hvis det er det, man ønsker.

Nedprioriteret er også skovområdet. Ifølge Skovdyrkerforeningen er området bombet tilbage til stenalderen. Jeg ved ikke, hvordan regeringen vil opfylde sine løfter på det område om at forøge skovarealet. Men det får vi måske at høre, når ministeren kommer herop.

SF finder, det er meget påkrævet, at der bliver etableret nogle nye arbejdspladser i yderområderne. Det er værd at overveje, om man skulle

give virksomheder, som etablerer sig her, en positiv særbehandling på en eller anden måde. Det kunne eventuelt være gennem nogle særlige skattemæssige fordele. Det er helt oplagt, at mulighederne for nye arbejdspladser inden for vedvarende energi-området jo springer i øjnene som en absolut mulighed.

Centralt er der behov for, at vi får langt mere fokus på, hvilke ministerier der har ansvaret for, at der også sker en udvikling i landdistrikterne. Det er noget rod, at en lang række ministerier er indblandet, og der sker meget ofte det, at der så i virkeligheden er alt for lidt aktivitet, når det kommer til stykket. Man kommer ikke ud af stedet.

Der foreligger en lang række høringssvar, og her vil jeg godt fremhæve et par stykker. Det ene er fra Landsforeningen Af Landsbysamfund. De kritiserer, at vækstforaene har en så fremtrædende plads, samt at forslaget er ufærdigt, at alting kan laves om, og at det derfor er vanskeligt at kommentere høringssvarene. SF er enige i disse synspunkter, der er rigtig mange ministerbeføjelser i denne lov. Landsforeningen Af Landsbysamfund får medhold i synspunktet om, at LAG-oprettelserne er for firkantede, som loven oprindelig var, og jeg synes, det er godt, at man får i medhold i det.

Danmarks Naturfredningsforening kritiserer fordelingen mellem de forskellige akser. Der er afsat for lidt til natur, miljø og økologi. Det er synspunkter, som SF er enige i. Vi har en påholdende regering, må man sige, for man kunne jo have løst alle de her problemer ved bare at have taget gennemsnittet af den pulje eller af de midler, man ville afsætte over hele perioden.

Det er og bliver der, det går skævt. Det er, fordi man går ud og siger: Vi nøjes med 60 pct. af det, man vil tage i gennemsnit af årene. Og det kan jeg altså kun udlægge som et tegn på, at riget fattes penge, i al fald i forhold til det, finansministeren mener.

SF agter at være særdeles aktive under udvalgsbehandlingen, og så må vi jo se, hvor hurtigt det kan gå.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Lige her mod slutningen af sit indlæg siger hr. Kristen Touborg, at der nævnes i et høringssvar, at der er en forkert fordeling mellem akserne. Der var for lidt til akser med miljø og økologi. Så manglede jeg fortsættelsen: Hvor var der så for meget? Var det så på aksten til udvikling af bedre

fødevarer og udvikling af økologi, eller var det til LAG'erne? For hvis der er en forkert fordeling mellem akserne, må man jo også, når man ønsker noget mere i en akse, have et bud på, hvilken akse der så har fået for meget. Det stod der måske ikke lige i høringssvaret.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Faktisk tror jeg ikke, hr. Allan Niebuhr har hørt særlig godt efter, hvad jeg sagde, for afslutningen manglede jo ikke, forlængelsen manglede jo ikke.

Det er sådan set ikke nødvendigt at skære ned andre steder for at sætte beløbene op både til livet på landet og til natur og miljø og økologi. For som jeg sagde i min ordførertale: Forligspartierne har besluttet i de 2 første år kun at bruge 60 pct. af gennemsnittet af de her midler, man vil bruge i alt.

Så der er klart det svar på spørgsmålet, at der kunne være masser af penge uden at skære ned på andre områder som forskning m.v.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jamen så er vi nemlig på det rene, for så hedder det jo ikke, at der er en forkert fordeling mellem akserne, så hedder det, at de, der har skrevet det svar, siger: Der er simpelt hen afsat for lidt. Og det kan vi jo så tage en diskussion om, den vil jeg meget gerne være med til at tage. Vi har afsat det, der var råderum til, vi har afsat det, vi mente var det rigtige. At andre så har en mening om, at der skulle bruges langt flere penge, men ikke har et finansieringssted, er så en helt anden sag.

Jeg vil bare fastholde, at det er forkert at sige, at der er en forkert fordeling mellem akserne. Hvis ikke man vil flytte fra en akse til en anden, så er der simpelt hen bare for få penge. Det er selvfølgelig en mening, man kan have, men så skal man også have en finansiering med i baghånden til den.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det giver en anden fordeling af pengene, hvis man tilføjer 300 mio. kr. mere til en akse, end den har i forvejen. Derfor hænger de to ting uløseligt sammen, og det tror jeg også hr. Allan Niebuhr ville kunne se, hvis han prøvede at regne en lille smule efter og prøvede at anvende lidt procentregning. Så tror jeg nok, det ville gå op

for hr. Allan Niebuhr, at fordelingen dermed også ville blive ændret.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan ikke lade være med at spørge hr. Touborg, som jo også er en praktisk mand: Hvis hr. Touborg nu skulle gå fra en trefuret plov til en fifuret plov, ville han så køre med fuld hastighed lige med det samme?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg behøver ikke at bruge de landbrugsfaglige billeder for at svare på hr. Kirks spørgsmål. Jeg kan kun henvise til, at sådan som jeg er orienteret, ville man kunne overføre pengene fra 2007 til efterfølgende år, og man ville kunne overføre pengene fra 2008 til efterfølgende år.

Derfor er det sådan set en rigtig dårlig undskyldning, når hr. Kirk siger: Man kan jo ikke sådan lige komme i gang med det samme. Sådan set har hr. Kirk jo også sagt, at regeringen ikke rigtig kom ud af starthullerne, så der er jo strøget trekvart år, der egentlig ikke burde være strøget. Det var ikke et citat, men det var nok alligevel indeholdt i det, der er blevet sagt fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti her i dag. Så det er svaret på det.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er dog en indrømmelse. Der køres ikke med fuld hastighed. Tror hr. Touborg, at vi, inden vi får det her godkendt i EU med lovgivning og det hele, så ikke er kommet et halvt år frem? Det vil sige, at LAG'erne skal findes. Det er ikke de samme LAG'er, som var der før. Det er en politisk demokratisk proces, der skal i gang, en demokratisk proces om, hvordan vi får dem sammensat inden for kommunen eller flere kommuner sammen. Det vil tage tid, inden man finder de rigtige udviklingsstrin. Der, hvor man vil sætte ind, tager det vel også noget tid. Er hr. Touborg helt sikker på, at de ligger i skuffen alle sammen lige klar til at sætte i værk?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg ved ikke, om hr. Kirk ikke vil eller ikke kan forstå mit svar. Mit svar på de tidligere spørgsmål var helt klart, at man jo roligt kan sætte 900 mio. kr. af pr. år også til de første år, for de kan jo overføres til de efterfølgende år. Så der vil sådan

set ikke være noget som helst i vejen for at køre med fuld kraft, som hr. Kirk siger, lige fra starten. Det ville bare indebære, at alle de mange mennesker, som længe har været skuffede over regeringens sendrægtighed, nu ville kunne få noget at se frem til, at de nu ville kunne regne med, at der nu var midler at gøre godt med.

Og det, at midlerne kan overføres fra det ene år til det andet i hele perioden, indebærer jo rent faktisk, at der ikke er det alibi, som hr. Kirk prøver at bygge op for, at regeringen har været så nærig over for landdistrikterne her, at der ingen hold er i det, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Der er jo ingen grund til noget alibi, for faktum er stadig væk, at de midler, der kan bruges inden for området, bliver brugt inden for aftalerammen. Sådan er det.

KL 11.30

Det, jeg egentlig vil spørge hr. Touborg om, er – selv om jeg har forstået, at man godt kunne tænke sig tallene på en lidt anden måde, man kunne godt tænke sig, at der kom lidt ind i en akse i stedet for en anden akse – om hr. Kristen Touborgs engagement i, at vi skal gøre noget for landdistrikterne, så stort, at han trods alt alligevel siger: Jo, der var nogle ting, jeg godt kunne tænke mig kunne have været anderledes, men nu stemmer jeg for det her, for det betyder også noget for mig, at der kommer udvikling i landdistrikterne? Eller er ræven – og når jeg siger ræven, mener jeg ikke hr. Kristen Touborg, men oppositionen – så sur, at den stemmer nej?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu ligger det ikke så voldsomt meget til mig at være sur, så den form for spindoktorplan i forhold til netop det preller i nogen grad af.

Jeg vil godt lige kommentere hr. Christian H. Hansens konstatering af, at pengene jo er der i hele perioden. Det er sandt, det er de, men det ændrer jo ikke ved, at man har udskudt udgiften i første instans, og det er vel, når alt kommer til alt, som jeg sagde i min ordførertale, et spørgsmål om, at når man har et skattestop, er det lidt vanskeligt at skaffe pengene til det her.

Vedrørende det andet spørgsmål: Jeg tror, jeg i mit indlæg kom med nogle kritikpunkter og kom med nogle forhold, som jeg mente var gode, og så endte jeg med at sige, at jeg nu ville indgå meget aktivt i udvalgsarbejdet. Vores

stemmeafgivning er selvfølgelig helt afhængig af, hvad der under udvalgsbehandlingen kan blive gennemført af ændringer i det her osv.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Må jeg så ikke prøve med et andet billede. Hvis vi nu tager 3 år. Inden for de 3 år får hr. Kristen Touborg løn. Det første år får hr. Kristen Touborg så at vide, at vi river lønsedlen over, så han der kun får det halve i løn. Men den anden halvdel får han altså udbetalt over de 2 næste års lønninger. Giver det et mindre forbrug for hr. Kristen Touborg inden for de 3 år samlet?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det giver et mindre forbrug de første 2 år, i hvert fald når vi holder os til det med landdistriktsmidlerne, og det er jo det, der kan virke demoraliserende for de ildsjæle, de mennesker, der gerne vil i gang med nogle ting. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at Dansk Folkeparti har ladet sig binde på ærmet, at det er ligegyldigt, om man har 560 mio. kr. eller man har godt 900 mio. kr. pr. år.

Jeg synes sådan set også, at Dansk Folkeparti helt overser, at når midlerne kan overføres fra år til år, så kunne man jo lige så godt have givet den cadeau til landdistrikterne, at man sagde: Nu er der altså en lille milliard pr. år. Så ville ministeren jo også være kommet nok så tæt på at opfylde de løfter, som ministeren turnerede rundt med i hele landet. Her sagde han, at 1,1 mia. kr. da også er en slags penge til landdistrikterne.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren, og så er den næste ordfører hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Nu har debatten i dag jo kun i begrænset omfang handlet om lovforslagets indhold, og det er måske ikke så underligt, for hvis man læser lovforslaget igennem, er der jo en ting, der er karakteristisk for lovforslaget, og det er, at det på en række områder giver ministeren nogle bemyndigelser. Vi havde tidligere i dag en lille runde om, hvorvidt det i virkeligheden var hr. Christian H. Hansen, man gav bemyndigelserne, men det viste sig, at da hr. Christian H. Hansen opdagede, at han ikke bare skulle tage æren for de eventuelle gode resultater, der måtte være i den

politik, der blev ført, men også skulle tage ansvaret for dårligdommene, hvis han var den person, der fik bemyndigelsen, så trak han jo lidt i land, og det er måske meget klogt.

Nu er det et særligt problem ved en lov, at den indeholder mange bemyndigelser til en minister og et folketingsflertal, man ikke nærer den store tillid til. Det er selvfølgelig også værd at forholde sig indholdsmæssigt til lovforslaget, selv om jeg dog vil sige, at selvfølgelig spiller det forlig, der er lavet om, hvordan man skal drive landdistriktspolitik i de kommende år, også en rolle for, hvordan vi i Enhedslisten vil forholde os til det lovforslag, der ligger her.

Kl. 11.55

Der må man jo bare konstatere, at forliget på to områder svigter økonomisk. Det ene er det, at man vælger at udsætte at bruge pengene. Den eneste fordel ved det er jo, at man vel så udsætter at bruge pengene, til vi har fået et nyt flertal i Folketinget, og så må vi jo tage os af de penge. Det skal vi gerne gøre, og hvis hr. Christian H. Hansen på det tidspunkt skulle have gode råd, vil vi selvfølgelig også lytte til dem.

Men derudover er det skidt, at man for at gavne oppositionspartiernes mulighed for at lave gode gerninger, når vi kommer til magten i fremtiden, udsætter at bruge pengene, for det er jo skidt for de mennesker ude i landdistrikterne, der har brug for pengene her og nu.

Det andet er, at man jo altså har valgt at sige, at det at bevare den nuværende landbrugsstøtte, støtten til det konventionelle landbrug, på det niveau, den er på – en landbrugsstøtte, som alle, når de holder festtaler, er enige om har negative effekter – og ikke skrue ned for den, selv om man har mulighed for det, er så vigtigt, at man ikke vil bruge de ekstra midler, man der kunne skaffe, til at skabe bedre vilkår for de mennesker, der bor på landet, og som ikke er inden for landbrugsområdet, samtidig med at man skaber bedre vilkår for økologisk omstilling.

Det er jo det udgangspunkt, vi har. Sådan som forliget er lavet, synes jeg i grunden ikke, det er så forunderligt, at oppositionen ikke har ønsket at medvirke i det.

Jeg er så glad for, at hr. Christian H. Hansen har genvundet sit gode humør. Jeg synes ikke, det var så udbredt under hele forhandlingsforløbet, men det er godt, at humøret er vendt tilbage.

Hvis man så tager selve lovforslaget, kan man jo sige, at det, der mangler i det, er en klar og fremsynet målsætning om den ønskede udvik-

ling i landdistrikterne med hensyn til miljø, naturfremme af lokal forarbejdning og videreudvikling og distribution af lokal produktion. I stedet fremstår forslaget som en sådan lidt spredt fægtning, hvor man sådan kan give tilskud til lidt af hvert, måske mest fordi formålet er at sikre, at ministeren og det flertal, han kan lave aftaler med, til enhver tid har muligheden for at gøre præcis, som de vil.

Vi så gerne, at der blev strammet op, ikke kun under den nuværende regering, men såmænd også under en kommende regering, for det kan da også være, at selv en socialdemokratisk eller radikal minister på det område – eller selv hvis det bliver en SF'er – kunne have brug for at have lidt lovgivning til støtte sig til, så vedkommende ikke begår alt for mange fejl. Vi så gerne, at der blev strammet op omkring målsætningen og kriterierne, således at fremme af økologisk bæredygtigt landbrug og fremme af økologisk bæredygtige produkter bliver fremhævet, og således at der eksperimenteres mere med lokale arbejdspladser til forarbejdning og distribution af fødevarer og andre lokale råstoffer.

Det ville efter vores opfattelse være vigtigt at få præciseret i lovforslaget, også fordi vi faktisk støtter vidtrækkende løsninger. I stedet for at have det udgangspunkt, at man hele tiden støtter noget, som er lidt bedre end det, der eksisterede, når det handler om hensyn til natur og miljø og dyrevelfærd, synes vi, at man skulle gå ind og støtte de løsninger, som reelt kan opfylde de behov, der er, og dermed også være med til at sikre, at der i fremtiden kan være beskæftigelse i landdistrikterne i Danmark også inden for landbrugsproduktion, fordi de behov, som ikke mindst mange forbrugere vil stille i fremtiden, allerede nu modsvares.

Derfor ville det for os være meget vigtigt, hvis man ud over at lave nogle bedre aftaler også sørgede for, at loven blev mere præcis. Så synes jeg selvfølgelig også, at det er vigtigt, at loven understreger, at vi ikke kan forestille os, at vi skal opretholde, at en rimelig stor mængde mennesker bor i landdistrikterne, hvis vi ikke også fokuserer på at skabe gode vilkår for de mennesker, der ikke lever – hverken direkte eller indirekte – af landbrugsproduktion eller af fødevarereproduktion.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var lige til nogle af de her bemærkninger om, at man synes, at der skulle være bakked no-

get mere op omkring økologi. Det har man selvfølgelig også lov til at synes at der skulle. Men et faktum er jo, at vi her taler om, at der for første gang nogen sinde er kommet en økologipakke, at der er afsat nogle midler, som der aldrig har været afsat før. Man kunne selvfølgelig godt ønske, at det var endnu flere midler, men jeg synes også, at man skylder at anerkende, at der faktisk er gjort en stor indsats for økologien.

Eller havde Enhedslisten hellere set, at det var endt med regeringens oprindelige udspil, nemlig 15 mio. kr., i stedet for 27 mio. kr. årligt?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Der er jo ikke nogen grund til at lægge skjul på, at hr. Christian H. Hansen som betaling for at støtte regeringens grundlæggende synspunkt her, nemlig at der ikke måtte tages en krone fra den almindelige landbrugsstøtte, og at man skulle overholde finansministerens direktiv om, hvor mange penge man måtte bruge de første 2 år, har fået en lille pakke til økologi. Og det er bedre end ingenting.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil bare takke for anerkendelsen af, at der faktisk nu med den her regering er blevet gjort en stor indsats for økologien. Det er vi glade for at høre at Enhedslisten også vil indrømme i dag.

Så skal det her jo munde ud i et spørgsmål, og spørgsmålet må være: Er Enhedslistens virkelyst og engagement i landdistrikterne så stort, at de trods alt, selv om der er nogle tal, Enhedslisten gerne vil have flyttet om på, ender med at sige, at de støtter det her, fordi det alligevel er en saltvandsindsprøjtning til landdistrikterne, og altså giver en anerkendelse af, at det jo også er meget godt?

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo en kendsgerning, hvilket hr. Christian H. Hansen omhyggeligt glemmer, at der i Folketinget i dag er flertal for at yde en betydelig større indsats på økologiområdet, end hvad hr. Christian H. Hansen kunne aftale med regeringen. Hr. Christian H. Hansen har ret i, at den økologiske begejstring er kommet sent til Socialdemokraterne, men den er kommet, og den vil blive husket efter et kommende valg.

Det andet, jeg vil sige til hr. Christian H. Hansen, er, at vi i dag ikke stemmer om økologipakken; vi stemmer om et lovforslag, der giver ministeren en række beføjelser, som han har vist han bruger på en stærkt uhensigtsmæssig måde. Selv under hr. Christian H. Hansens gode påvirkning bliver det ikke andet end halvskidt. Så på det grundlag kan vi ikke stemme for det lovforslag, der ligger her.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren, og så er det fødevarerministeren.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for i hvert fald den debat, vi har haft i dag.

Der har været mange positive bemærkninger, og særlig har jeg noteret mig, at de er kommet fra hr. Christian H. Hansen, hr. Jens Kirk og hr. Allan Niebuhr. Det er kun forståeligt. Det er jo sådan, at når vi indgår den her aftale, er det jo bl.a. deres tre partier, som får sat fodaftryk i den, og det gør fødevarerministeren også. Sådan er det i en god forhandling: Man giver, og man tager, og så stykker man det sammen bagefter.

Men inden jeg går over til sådan at sige noget mere direkte om lovforslaget, har jeg sådan set lyst til at sige, at det i grunden er tankevækkende, hvor stor forskel der kan være på tingene, når man sidder her nu næsten i et par timer og lytter til den debat, der foregår her i salen fra oppositionens side, om det nye landdistriktsprogram og den nye lov, og når man lige har været på rundtur igen ude i landet – jeg skal hilse og sige, at alle kan være glade, for der kommer et sted mellem 202 og 175 mennesker hver gang – og har hørt begejstringen og hørt om de visioner, folk har om, hvad de vil lave ude i landdistriktet. Man kan virkelig somme tider få en fornemmelse af, at man ikke er i det samme land.

Herinde må man sige at tingene bliver talt helt ned. Det er sort, der er ikke penge nok, og det er skidt og halvskidt, alt efter hvilke udtryk man nu kan finde. Så er det jo godt, at begejstringen er der, når man kommer ud i landdistrikterne, derude, hvor menneskene lever, derude, hvor de skal omsætte det her til politik.

Så en opfordring vil i hvert fald fra min side være, at ingen forsøger at tale den begejstring ned. For selv om man kan være uenig i indholdet, og det er jo fair nok, at man politisk kan være det, så er der vel ingen grund til at tage

modet fra dem, som gerne vil gøre noget. Jeg tror, at de fleste altså er enige om, at det da er helt afgørende, at der er nogle, der vil gøre en indsats.

Tankevækkende er det også, at vi hele tiden eller et langt stykke af vejen taler om penge og atter penge. Penge fylder hele debatten, det er det vigtigste. Kan man komme med et tal, der ikke er lige nøjagtig det tal, der var før, er der grundlag for en stor debat. Når man er udeomkring i landet, kan man høre, at folk synes, det er mange penge, og at de kan forstå, at det er vigtigt at komme i gang, og at det også er vigtigt, at de penge, der nu er afsat, også bliver brugt på en fornuftig måde, så de kan vise, at der er behov for dem.

Det er jo tankevækkende at se, hvor meget det fylder her, og hvor meget det fylder ude i landdistrikterne. Jeg siger det kun, fordi jeg tror, vi somme tider alle sammen skal passe på med, at det ikke bliver lidt for christiansborgsk, altså at vi hele tiden sidder og taler om tal. Det tror jeg sådan set vi alle sammen skal tage os i agt for, også jeg selv.

Men jeg tror bare, at det er vigtigt, at vi husker at tænke det igennem, at vi nu husker, at der altså er nogle mennesker, der virkelig brænder for det, at der er nogle mennesker, der virkelig kan se nogle muligheder. Jeg er dybt imponeret over at se, hvad de får ud af pengene. Den måde, vi regner på herinde, hvor vi siger, at en krone er lig med en krone, er jo slet ikke et system, man bruger udeomkring. Her siger man, at en krone, man har fået, skal man da gerne kunne få til at fordoble sig tre gange eller fem eller syv eller ni gange. På den måde ser de nok lidt anderledes på det.

Men i hvert fald er det sådan, at baggrunden for lovforslaget allerede er fremgået. Den er jo at kunne gennemføre Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne i Danmark. Forordningen giver mulighed for at gennemføre en række støtteordninger med henblik på udvikling af landdistrikterne på et bæredygtigt grundlag, og det er jo vigtigt. Den nye forordning afløser landdistriktsforordningen fra 1999 og udgør en hovedhjørnestein i regeringens politik for udvikling af landdistrikterne i perioden 2007-2013.

Kl. 11.45

Jeg har allerede nævnt, at lovforslaget har fire hovedformål, nemlig at fremme den stærke konkurrenceevne i jordbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren, fremme, at der kommer flere

iværksættere og lokale arbejdspladser i landdistrikterne, fremme varieret landskab og rig natur og rent miljø og attraktive levevilkår i landdistrikterne, hvilket bidrager til at styrke sammenhængen mellem land og by.

Det er således hensigten med loven at gøre det muligt at implementere landdistriktsforordningen på alle områder, som er relevante for Danmark, og det betyder, at lovforslaget omfatter alle tre tematiske akser, som forordningen bygger på.

Regeringen arbejder jo for et stærkt og konkurrencedygtigt jordbrugserhverv, et erhverv, som skaber værditilvækst gennem innovative ideer og holder Danmark helt i front i den internationale konkurrence. Det skal ske med grundlag i udstrakte miljøhensyn, nabohensyn og en målrettet satsning på kvalitetsfødevarer, hvor også dyrenes velfærd er et vigtigt parameter.

Vi arbejder ligeledes for, at landdistrikterne skal være attraktive steder at bo og arbejde, og det betyder, at vi skal sikre, at der skabes nogle nye job i de landområder og yderområder, hvor der er behov for det. Vi skal med andre ord sikre os, at der er et fornuftigt livsgrundlag i de danske landdistrikter.

Et andet element i en god livs kvalitet på landet er jo, at vi har et rent miljø, varierede landskaber og en rig natur. Det har hele befolkningen såvel som dyr og planteliv naturligvis glæde af, og det er et af landdistrikternes stærkeste kort, hvad angår bosætning og dermed liv i landdistrikterne.

Men fugle og træer gør det ikke alene. Der er også nødt til at være nogle servicefaciliteter til dem, der vælger at bosætte sig i landdistrikterne, og der skal være mulighed for at udfolde sig kulturelt og skabe de tætte relationer, som er et af landdistrikternes stærke kort.

Jeg vil ikke i detaljer gennemgå de konkrete støtteordninger, vi ser for os under de tre akser, men blot knytte nogle stikord til dem. Under akse 1 om jordbrugets konkurrenceevne er det vores hensigt at fokusere på innovation, kvalitetsfødevarer og økologi. Vi tror, at det er en rigtig god investering at støtte op om nytænkning og udvikling af nye produkter og produktionsmetoder i fødevarerbranchen. Eksempelvis udvikling af renere teknologi til landbruget, der gør produktionen bæredygtig såvel økonomisk som miljømæssigt, tror vi er vigtig. Det forudsier vi bliver helt afgørende for, at vi fortsat kan have et konkurrencedygtigt landbrug i Danmark.

Så står en højt udviklet fødevarerindustri som den danske også med nogle gode kort til at konkurrere på kvalitet frem for på pris alene. Og hvorfor ikke satse på at levere fødevarer, der er så gode, at folk i Danmark og på eksportmarkederne er villige til at betale mere for dem? Også her er markedsudviklingen med os, hvis vi gør en indsats for at hjælpe det i gang.

Endelig kan vi glæde os over, at økologien tilsyneladende er i fremgang igen. Her er Danmarks udgangspunkt godt, og vi kan gøre det bedre med hjælp til økologerne til at åbne for nye markeder.

Økologi er også en prioritet under akse 2. Vi støtter en omstilling til økologi, så vi også kan levere varen ved en øget efterspørgsel fra forbrugerne, og derudover fortsætter vi under akse 2 ordningerne for miljøvenligt jordbrug og støtten til etablering af vådområder og randzoner som omtalt i vandmiljøplan III. Endvidere vil støtte til læplantning også fortsat kunne ydes under loven.

Så introducerer vi en ny ordning, hvor der bliver mulighed for at tænke i sammenhængende miljø- og naturprojekter. Der bliver mulighed for at planlægge udvikling af et naturområde og så foretage de investeringer, der realiserer visionerne for en spændende, rig og tilgængelig natur i området.

Endelig er vores fokus under akse 3 på job og livskvalitet, og så er vi ikke mindst optaget af at sikre, at det bliver de mennesker, der bor i landdistrikterne, som afgør, hvad der er brug for, og bestemmer, hvordan pengene skal bruges. Det vil jeg gerne uddybe lidt, for det er en ny måde at lave landdistriktsudvikling på og en måde, som vi fra regeringens side godt vil investere massivt i.

Vi vil tilbyde indbyggerne i 45 land- og yderkommuner og dem på de mindre øer, at de kan lave lokale aktionsgrupper; aktionsgrupper, som udtænker en udviklingsstrategi for netop deres område. Vi tildeler så et budget, der kan være en løftestang for at realisere den strategi. Strategien skal være i overensstemmelse med det regionale vækstsforums erhvervsudviklingsstrategi og den kommunale planlægning og EU-fordelingsrammen, det er jo klart nok, men ellers er det op til de lokale at bestemme, hvad de vil investere i. Det tror vi der kommer meget godt ud af.

Så skal der være plads til, at de mennesker, der er aktive og vil gøre en indsats i deres lokalområde, kan få mulighed for at realisere deres potentiale, og vi tror på, at det i sig selv vil skabe

en bedre livskvalitet i landdistrikterne, når man i samarbejde skaber nogle bedre rammer for livet på landet. Så den måde at skabe udvikling på bliver helt central i indsatsen under akse 3.

Alt i alt er det så meningen, at loven og landdistriktsprogrammet skal sikre medinddragelse, nytænkning såvel inden for som uden for jordbrugssektoren og et godt miljø og spændende natur i landdistrikterne.

Det er klart, at jeg også ser frem til udvalgsbehandlingen og til at besvare de spørgsmål, der måtte være, ligesom jeg gerne uddyber eventuelle særlige emner, hvis udvalget ønsker det.

Kl. 11.50

Jeg vil ikke knytte mange bemærkninger til debatten, for den har man jo så udmærket selv haft her i løbet af formiddagen. Men jeg må bare sige, at hvis der er en ting, der overrasker mig, så er det simpelt hen, at man ikke kan få sig selv til at anerkende, i hvert fald fra nogle partiers side, at det er den største satsning på økologi nogen sinde. Eller hvis jeg skal sige det med hr. Christian H. Hansens ord: Det kan da godt være, at man kunne tænke sig, at der skulle endnu mere til, for selv nu regeringen gør meget mere, end man selv nogen sinde har gjort, kunne man alligevel tænke sig, at det skulle være meget mere. Det er jo fair nok.

Men der skal alligevel noget til, at man kan blive ved med at fastholde en pessimisme over dette lands første økologiplan, den største satsning på økologi nogen sinde, og starte med at spørge: Er man ikke bekymret over, om der nu er penge nok? Se, bekymringen om økologi har været, at jeg, fordi vi simpelt hen ikke har kunnet komme af med pengene, har været nødt til at sende store millionbeløb tilbage til EU. Det er bekymrende.

De forligspartier og jeg selv, der har besluttet, at vi er nødt til at lave en plan over 7 år – godt nok er der meget andet, der tæller for 2 år i den her plan, men økologiplanen tæller for 7 år – synes, det er meget vigtigt, at man sender et helt klart signal til dem, der skal lægge om til økologi, om, at de kan regne med den her satsning, at de kan regne med den her linje, og at de kan regne med, at det, der er indgået aftale om, også er det, der gælder om 2, 3, 4, 5 år.

Vi siger det, fordi vi jo havde fantastisk gode erfaringer med det, da vi lavede den store fiskerireform. Der var der den samme situation. Det gjaldt om at sende nogle klare signaler om, at man kan stole på den udvikling, vi tilrettelægger. Der er nogle mennesker, der siger, at vi i dag

står og mangler økologiske varer. Ja, det er rigtigt, og man skal ikke mange år tilbage for at kunne konstatere, at vi da havde alt for mange og ikke vidste, hvordan vi skulle komme af med dem.

Det er jo kunsten hele tiden at vide, hvad markedet efterspørger om 5 år, men det er jo ikke det mest enkle. I så fald var der flere, der gjorde det. Det er jo noget, man er nødt til at tro på. Men i hvert fald kan vi fra Folketingets side prøve ikke at stå i vejen, men derimod give en opbakning og en opmuntring.

Der vil jeg gerne sige, at mit udgangspunkt på økologiområdet var anderledes. Det tror jeg da også er kommet frem i debatten, men det er jo, når man har nogle gode debatter, når man går tæt til hinanden, at man begynder at finde ud af, hvordan man skal skrue det sammen. Jeg må sige, at jeg faktisk synes, at det er blevet et rigtig godt forslag på økologiområdet.

Det passer også godt til resten af landdistriktsprogrammet, som er blevet rigtig godt, og jeg vil bare sige i dag, at jeg er meget fornøjet over at høre befolkningens modtagelse, når vi er ude i landet. Der skal jeg bare som en ren serviceoplysning sige, at hvis man tror, vi på de møder diskuterer meget landbrug, så har man helt misforstået det. Det må jeg sige.

Det, vi drøfter, er spørgsmål om små virksomheder, mikrovirksomheder, der gerne vil starte: Hvordan kommer de i gang, hvordan får de bygget det her op, hvem kan være der, hvem kan ikke være der, hvilke visioner er der, hvad kan de søge om, hvad kan de ikke få midler til?

Det er så spændende en debat, der kører derude. Den vil jeg bare håbe at vi alle sammen vil støtte op om og opmuntre til fortsætter. Det har vi behov for i årene, der kommer, så vi kan løfte i flok, for det skal der til, når man skal skabe ændringer i landdistrikterne.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Ole Glahn.

(Kort bemærkning)

Ole Glahn (RV):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for fremlæggelsen her og for kommentarerne til debatten. Jeg er meget enig med ministeren i, at det er vigtigt, at vi ikke herinde prøver at skabe en verden, som er meget forskellig fra den derude, hvor beboerne i landdistrikterne har deres dagligdag. Der vil jeg stille ministeren et spørgsmål

til det, som er skrevet i den pjece, som er sendt ud fra ministeriet, og hvori der står, og jeg citerer:

Borgerne i landdistrikterne skal derfor have høj service og adgang til skoler, indkøbsmuligheder, internet og fritidsaktiviteter og andre kulturelle tilbud.

Er det det, ministeren mener man kan skabe ved hjælp af disse midler, som jeg anerkender betydningen af, og som jeg også anerkender at der er afsat flere af? Det er alt sammen godt nok, men kan man leve op til det ambitionsniveau her og dermed skabe en overensstemmelse mellem den verden, vi har herinde og den verden, man har ude i landdistrikterne?

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Det er jo sådan set meget enkelt, for landdistriktsprogrammet er jo en del af regeringens politik, og hvis der er noget, regeringen har gjort, er det at satse på velfærd. Jeg tror også, at man kan se, at pengene til landdistriktsprogrammet indgår som en del af de mange milliarder, der er satset fra hele regeringens side, og som både kommer ud til landdistrikterne og til resten af landet.

Kl. 11.55

Men jeg har noteret mig, at der var en enkelt forsker, der sagde, at når fødevarerministeren præsenterer sit landdistriktsprogram, skal man tænke i veje og broer og skoler og institutioner og forbedringer af infrastruktur og alt sådan noget. Må jeg ikke bare minde om, at vi da gerne gør det, men vi har sådan set 0,4 pct. af kommunernes budget, og kommunerne er jo også nødt til at bruge deres 99,6 pct. til et eller andet i forbindelse med de her ting. Vi kan i hvert fald ikke løse alle deres udfordringer vedrørende infrastruktur og servicefaciliteter, men det er da klart, at overordnet indgår alt i et hele, og det er jo også derfor, at kommunerne har været tilfredse med den kommuneaftale, vi har lavet.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu er det tidligere under debatten her blevet foreslået – jeg tror, det var af hr. Christian H. Hansen – at vi skulle mødes om 1 år og se, hvordan det var gået. Det synes jeg kunne være meget interessant i relation til, at ministeren her udsteder forventninger om et højt serviceniveau osv., for jeg forudser, at kommunalreformen medfører, at der bliver nedlagt en lang række

skoler, biblioteksfilialer, plejehjem osv., og så tror jeg virkelig, at man med den her formulering har skabt en situation, hvor forventningerne bliver meget skuffede.

Jeg betvivler slet ikke, at ministeren har været ude og opleve engagerede borgere på landet, det er der heldigvis, og de vil gerne gøre noget, og der er også grund til at have en optimisme på det her område. Men jeg synes bare ikke, vi bidrager særlig meget, når vi skaber et fuldstændig falsk billede af de reelle forhold, og jeg synes specielt ikke, ministeren gør det, når han går ud med sådan en formulering her, for det er jo en kamp at få den minimale service, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Nu vil jeg bare sige, at hvis jeg kender ordførerne for forligspartierne ret, så tror jeg ikke, det varer 1 år, inden de ønsker at diskutere, hvordan det går. Det plejer at gå betydelig hurtigere, så det skal nok ske igen, at vi følger godt op på det, og det synes jeg er fint.

Må jeg ikke bare sige til hr. Ole Glahn: Jeg har været 20 år i en kommunalbestyrelse, og det har været en god tid. Jeg skal bare hilse og sige, at længe før man diskuterede noget om kommunalreform, diskuterede man skolenedlæggelser. Den debat har kørt i så mange år, og det har altid været en diskussion, man har haft ude i byrådene og kommunalbestyrelserne. Der, hvor man ikke har ønsket at nedlægge dem, er de blevet, og der, hvor man har ønsket at nedlægge dem, er de blevet nedlagt. Det bestemmer kommunalpolitikerne.

Jeg vil hjertens gerne deltage i en kommunalpolitisk debat om, hvordan og hvorledes sådan noget foregår, om hvad man kan prioritere og ikke prioritere. Jeg vil ikke blande mig i, hvad kommunerne gør i dag, men selve debatten om, hvordan man prioriterer, vil jeg da også godt have lov til at deltage i efter 20 år i en kommunalbestyrelse, hvor man har lyttet til meget af det, der er blevet sagt. Men de ideer, der kommer, har jo været diskuteret altid og har ingenting med den nye kommunalreform at gøre.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Der er vel ikke nogen som helst tvivl om, at når der er dynamik ude i en række landdistrikter, er det, fordi man derude i øjeblikket er under langt større pres, end man har været på noget tidligere tidspunkt, med den centralisering, som der

sker i og med kommunalreformen. Det er vel det, der gør, at masser af mennesker, der bor ude i tyndt befolkede områder, siger: Nu må vi selv forsøge at gøre noget.

Så er spørgsmålet vel, om det, der nu leveres her via de 500 mio. kr., der er sat af, er tilstrækkeligt til at give det løft til disse folk derude, som skal have en helt særlig hjælp. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at mange regnede med, at det i forbindelse med den rundtur, ministeren tog på i første omgang, var det dobbelte beløb, altså 1.100 mio. kr. Det blev så kun det halve. Men der er jo ingen tvivl om, at dynamikken fuldt ud skyldes, at man kan se, hvordan det går, hvis ikke man gør noget.

Det er jo rigtigt, at der hidtil på det, der hedder akse 3 og 4, har været afsat 75 mio. kr., og at det så herefter bliver 110 mio. kr. pr. år, og at det er et større beløb. Men spørgsmålet er jo, når man ser, hvad der ellers er i omløb, hvor meget det flytter på de store områder. Bare til sammenligning vil jeg spørge: Når vi taler om de 500 mio. kr., er ministeren vel enig i, at målt op imod f.eks. landbrugsstøtten, som er på 7.000 mio. kr., så er det meget, meget lidt, der bliver tilbage til de ca. 700.000 mennesker, der bor i mere tyndt befolkede områder?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Nu vil jeg først sige, det er mærkeligt at diskutere landbrugsstøtten i sammenhæng med et landdistriktsprogram, for de har sådan set ingenting med hinanden at gøre. Men jeg diskuterer gerne landbrugsstøtten og landbrugsstøttens størrelse.

Når jeg er udeomkring i landet, som hr. Jens Peter Vernersen siger, så diskuterer vi meget lidt spørgsmålet om de 550 mio. kr. Men jeg kan jo høre, at hele oppositionen har fokuseret på at sige, at dansk landdistriktspolitik består i at fortælle folk, at dengang ministeren rejste rundt første gang – da havde vi også mere tid til det, nu er vi kommet i bekneb med tid i 2007 – var tallet et andet, selv om det, der bliver brugt over 7 år, er det samme. Jeg tror altså, det er sådan en diskussion, vi har helt for os selv herinde.

Kl. 12.00

Jeg kan i hvert fald sige, at det, man interesserer sig for, når jeg skal forklare udeomkring, er: Bliver de 6,2 mia. kr. brugt, eller bliver de ikke brugt? De bliver brugt. Godt! Og med hensyn til, om det bliver det ene år eller det andet år, tror jeg, at folk har en stor nok indsigt i økonomi til at kunne sige, at de sådan set hellere vil have, at

der er flere penge, som man kan få lov til at bruge, når man rigtig er kommet i gang og i omdrejningshøjde, end at de vil have dem fra starten af.

Jeg må bare skuffe: Det er altså en diskussion, der nærmest ikke er til stede.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det er sådan med fødevareministeren, at når han har en dårlig sag, har han en altid en indledning til sin tale, der lyder: Det er en mærkelig måde at diskutere på.

Det var kun for at lave en sammenligning, så man kunne se, hvor lidt der sættes af til disse 700.000 mennesker, der bor i de tyndt befolkede områder. Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at folk er så optagede af det, at de møder op, fordi de er under pres i en række af disse områder i kraft af kommunalreformen, hvor de ser, at biblioteker bliver nedlagt, en masse institutioner bliver nedlagt, købmanden må lukke, man lukker plejehjemmet osv. osv. Der er ikke noget at sige til, at folk bliver bekymrede og siger: Hvad gør vi så for at tage vare på vores eget liv? Det er selvfølgelig helt afgørende.

Jeg vil godt sige, at med hensyn til høringsvarene, også fra landdistriktsfolkene, er det jo ikke sådan, at de osler af begejstring. Og når man ser høringssvaret fra Dansk Naturfredningsforening, kan man se, at det jo nærmest er mistrøstigt, hvordan de ser på det, der ligger her. Det er jo noget, der er skrevet, det står til at læse, og jeg vil da ikke tro, at ministeren kan være frygtelig glad, når han har læst disse høringssvar.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg beskriver bare den verden, jeg møder, når jeg igen og igen rejser ud og møder mellem 200 og 275 mennesker. Det synes jeg jo er dejligt.

Jeg forsøgte ikke at give en bestemt indledning til det med landbrugsstøtte. Jeg har før hørt hr. Jens Peter Verner stå her på talerstolen og sige: Den direkte støtte til landmændene er stegt. Og jeg vil da bare sige til hr. Jens Peter Verner: Ja, det er den, særlig under SR-regeringen. Da steg den jo virkelig, den direkte støtte. Da SR-regeringen overtog magten, hvor vi sluttede med at give direkte betalinger til landmænd på 1,4 mia. kr., skete der det i 1993, at den steg til 3,6 mia. kr., så skete der det i 1994, at den steg til 4,4 mia. kr., og så skete der det i 1995, at den steg til 5,3 mia. kr. Så jeg må sige, at hvis der er nogen, der skal have stor ros for at have sør-

get for, at den direkte betaling til landmændene steg, er det Socialdemokratiet; det er noget, man virkelig har lagt sig i selen for.

Det er bare en mærkelig måde at diskutere på, for det, vi skal diskutere, er jo den samlede landbrugsstøtte. Jeg ved godt, at hr. Jens Peter Verner bliver ved med det spørgsmål, jeg har svaret på, om den direkte støtte. Hvis man kun kigger på den direkte støtte, kan man få det ud af det, men særlig i den socialdemokratiske regeringstids start steg de direkte betalinger jo.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er flere korte bemærkninger, og den næste er fra hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er meget glad for, at fødevareministeren i lighed med en række andre ministre benytter enhver lejlighed til over for de socialdemokratiske ordførere at påpege de fejl, de har begået tidligere ved at arbejde sammen med de borgerlige partier. Jeg håber, at alle de socialdemokratiske ordførere lytter omhyggeligt til det, sådan at det ikke gentager sig.

Så er jeg også glad for, at fødevareministeren ligesom alle andre Venstreministre kun møder begejstrede danskere. Der er andre magthavere, der før har prøvet det kun at møde begejstrede borgere; det kan få alvorlige konsekvenser, når begejstringen falder.

Men så bare to spørgsmål til ministeren. Det ene er: Hvori består det vældig demokratiske i, at de regionale vækstfora skal have magt over landdistriktsmidlerne? Der er jo tale om nogle udpegede organer, som vel ikke er særlig demokratiske.

Og det andet spørgsmål: Er det ikke rigtigt, at Dansk Folkeparti ved at indgå en aftale med regeringen om økologi fik den mindst tænkelige pakke, fordi Venstre sådan set systematisk arbejder på at gøre den pakke så lille som muligt?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Man fik den størst tænkelige pakke. Jeg kan jo notere, at Økologisk Landsforening er meget begejstret, og jeg forstår også nu, at en enkelt ordfører her i salen hæfter sig mest ved, hvad landbruget siger. Sådan ændrer tingene sig jo alt efter, hvilke argumenter man skal have fat i. Men det undrer mig selvfølgelig.

Må jeg så ikke bare sige til hr. Per Clausen: Jeg kan jo høre, hvordan det danske sprog får lov sådan rigtigt at tage en runde, når hr. Per Clausen udtaler sig. F.eks. at ministeren kun møder positive mennesker, hvilket jeg jo aldrig har sagt, men hr. Per Clausen får det behændigt sagt sådan. Nej, jeg har sagt, at det gælder for den debat, vi har nu her. Men jeg kommer da ud og så, f.eks. vedrørende fiskeri, og jeg kommer ud ved kolonihaver og mange andre steder. Der diskuterer vi da meget, og der møder jeg da også nogle folk, der er bekymrede. Jeg siger bare, at hovedvægten her er på det positive.

Kl. 12.05

Så forstår jeg på det andet, der blev sagt, at man deraf kan lære, at man aldrig nogen sinde skal gå ind og arbejde sammen med borgerlige regeringer, for hvad kan der komme ud af det? Nu var det en SR-regering, der gjorde det her i 1993, 1994 og 1995.

Jeg noterede mig bare, at jeg var nødt til at svare på spørgsmålet, fordi hr. Jens Peter Verner sen sagde: Ministeren starter altid sådan, hvis ministeren ikke gerne vil svare. Så tænkte jeg, at det da sikkert var, fordi man gerne ville høre, at jeg svarede – og det var bare, hvad jeg gjorde.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er da glad for at høre, at fødevareministeren på sine mange rejser rundt i landet også møder kritiske borgere. Det er rart at høre, for så har vi måske ikke fuldstændig adskilte virkeligheder, og det kan jo være en god ting.

Så vil jeg bare spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at der sådan set er flertal i Folketinget for at lave en økologipakke, der er mere omfattende end den, Dansk Folkeparti har aftalt med regeringen, og at fødevareministeren er glad for, at det lykkedes ham at indfange Dansk Folkeparti, sådan at de ikke brugte det andet flertal, der er her i Folketinget, til at lave en mere omfattende økologipakke og måske endda forgribe sig på nogle af de landbrugsstøttemidler, som fødevareministeren gerne vil beholde til det almindelige landbrug, som vi jo godt ved ligger ham meget på sinde.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg må bare sige til hr. Per Clausen, at nu er det jo sådan, at nogle partier ikke kun kan sidde og håndplukke det, man gerne vil være med til, og når man så kommer til noget, hvor man skal

tage et ansvar, fordi man er en del af det hele, så siger man: Dér er jeg ikke med. Jo, nogle partier kan – det ved jeg nok at hr. Per Clausen har en erfaring med – men jeg siger bare, at det kan alle partier ikke. Det er jo sådan, at når man forhandler, må man give, og man må tage.

Jeg må bare sige til hr. Per Clausen, at det her landdistriktsprogram er et fantastisk godt landdistriktsprogram, så vidt jeg kan se. Vi lytter på de møder, vi er til udeomkring, og så ændrer vi i programmet alt efter, hvad vi hører.

En af de ting, som jo f.eks. er blevet afklaret, er, at vækstforaene jo ikke skal sidde og bestemme det her. Det skal ligge inden for den strategi, man laver, ligesom det skal ligge inden for EU's overordnede rammer, men det bliver de lokalt valgte på en direkte generalforsamling, hvor man vælger LAG'ens bestyrelse, der kommer til at bestemme, hvordan det her skal foregå.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ja tak. Den næste korte bemærkning bliver fra hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg hørte i ministerens bemærkninger et delvist tilsagn om, at den økologi, der blev rejst ønske om, altså de hektarer, der blev rejst ønske om skal overføres til økologi, vil der også være dækning for, vil der også blive givet tilskud til. Jeg er dog ikke helt sikker på, hvad det var, ministeren sagde, så jeg vil godt have et meget klart tilsagn om, at jeg har forstået det rigtigt: at hvis der bliver søgt om mere end det, der er lagt op til her, har ministeren her i dag sagt, at så vil man sikre, at der er penge, at der er midler til den omlægningsstøtte.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil citere et spørgsmål stillet af hr. Ole Glahn i december:

»Vil ministeren afsætte flere midler til omlægningsstøtte til økologi under landdistriktsprogrammet i 2007-2013, hvis det viser sig, at flere landmænd ønsker at omlægge til økologi, end der er afsat midler til?«

Det er et spørgsmål, der er blevet stillet mig, og som jeg har svaret på den 22. december. Jeg svarer:

»Som bekendt er der på finansloven for 2007 og 2008 afsat 111 mio. kr. årligt til miljøbetinget tilskud og omlægning til økologi. Det er Fødeva-

reministeriets vurdering, at de afsatte midler er tilstrækkelige til at dække efterspørgslen til såvel miljøbetingede tilskud som til omlægning af økologi i disse år.

Såfremt det ved ansøgningsrunderne i 2007 og 2008 viser sig, at det ikke er muligt at imødekomme ansøgninger om omlægningstilskud inden for den afsatte ramme, vil Fødevarerministeriet vurdere mulighederne for at overføre midler fra andre dele af landdistriktsprogrammet.«

Sådan er det, og det er nøjagtig, hvad ordføreren har svaret på. Det er det, jeg som minister gerne vil bekræfte. Så sætter vi os sammen, de, der bærer ansvaret for den her landdistriktsaftale, og kender jeg ordførerne for forligspartierne ret, så finder vi en løsning.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg ved ikke, om jeg skal sige tak for svaret, for det var jo så ikke nogen garanti; det var altså noget, man ville vurdere.

Men jeg har et andet spørgsmål til ministeren, og det er også på baggrund af de udtalelser, ministeren kom med tidligere her i dag – en smule polemisk, tror jeg man kan betegne det. Jeg vil godt spørge: Er det efter ministerens opfattelse et christiansborgsk eller et folkeligt udsagn, når man udeomkring i landet lover 1,1 mia. kr. pr. år og man kun leverer det halve?

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Lad mig lige først sige om det med økologi: Hr. Kristen Touborg ved da godt, at man ikke kan stå her og love det, medmindre det var sådan, at det var forligspartiernes ordførere i Fødevarerudvalget, der vedtager hele finansloven. Det er jo ret kendt, at der er flere, og derfor skal man da selvfølgelig finde ud af, om det her er midler, man kunne omprioritere på landdistriktsprogrammet. Så skal vi nok finde ud af det. Skulle der være midler, der går længere ud end det, skal man da selvfølgelig ind og have det forhandlet. Det gælder for ethvert andet forhold, så der er ingen grund til at lade, som om det kunne være anderledes, det er den eneste måde, det kan være på. Det er uansvarligt, hvis man står her og siger fra talerstolen, at den er hjemme. Det skal man lade være med.

Kl. 12.10

Må jeg så ikke bare sige til det sidste, at jeg har hørt, at hr. Kristen Touborgs vigtigste landdistriktspolitik og den store vision er: Vi må

have forklaret, at 1,1 mia. er større end 560 mio. Og jeg må sige til hr. Kristen Touborg, at det tror jeg faktisk at de fleste ved, men tankevækkende er det. Jeg har jo længe fortalt, at sådan var det, og at der bl.a. forsvandt nogle penge, fordi der blev lavet en reform, og den er alle underlagt, både dem, der kan lide EU, og dem, der ikke kan lide EU.

Til sidst er der kun at sige, at af de penge, der er afsat, har vi bevilget 6,2 mia. kr. over 7 år. Der bruges 560 mio. kr., fordi vi kommer for sent i gang, og så bruger vi de penge i årene bagefter. Jeg siger bare, at det i grunden er tankevækkende, at det i hvert fald ikke er noget af det, jeg hørte derude, som tager megen tid; man er bare interesseret i, om man får de 6,2 mia. kr.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er stadig væk et par korte bemærkninger, og det er fra hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil egentlig bare sige tak for den gode aftale, der er indgået om landdistrikterne, men jeg ved godt, at det kan jeg ikke nøjes med, for der er nogle, der siger, at jeg skal ende med et spørgsmål – og det gør jeg så.

Vi har jo fået bekræftet fra oppositionen, at den, når den kommer til magten, fjerner landbrugsstøtten fuldstændig. Det er rart, at vi har fået det slået fast. Vi har også fået konstateret, at hvis det ikke sker, fjerner Enhedslisten det parlamentariske grundlag under en sådan regering, og så bliver der straks udskrevet nyvalg. Det er dejligt at vide på forhånd.

Nu har jeg ikke så mange personer, der hjælper mig i min stald, som ministeren har, så det kan være, ministeren hurtigt kan rykke ud med nogle tal her. Jeg vil gerne have lidt at vide om, hvor mange arbejdspladser der vil gå tabt, hvis vi fjerner landbrugsstøtten i Danmark, og hvor meget vi vil miste i eksport.

Hvis ministeren ikke har tallene lige her, har jeg forståelse for det, men så kunne jeg godt tænke mig, at vi fik oversendt tallene til Fødevarerudvalget.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil også kvittere for det gode samarbejde, vi har haft; det er jo i dag, det hele sådan sættes plads, så det vil jeg gerne gøre.

Så vil jeg sige, at de tal vil jeg meget gerne være med til at fremskaffe, men hr. Christian H. Hansen har jo en pointe, inden vi får tallene, nemlig at det er klart, at hvis vi prøver at forestille os, at man vil sætte landbrugsproduktionen – og altså også dyreproduktionen – voldsomt tilbage i landet ved at give landbruget i Danmark nogle helt andre konkurrenceforhold i forhold til andre lande, så må vi i hvert fald love hinanden, at så vil vi ikke, når det er sket, bagefter undre os over, at der så også er behov for færre arbejdspladser på slagterierne og andre steder. For det kan vi alligevel ikke byde de danske slagteriarbejdere, som måske – efter min mening i hvert fald – er verdens bedste. Vi kan ikke byde dem i voldsom grad at nedsætte muligheden for at konkurrere i et landbrug, der producerer dyr, og så bagefter overraskes over, hvad der kommer til at ske af ting i følgeerhvervene.

Jeg skal gerne sende tallene over. Men det er klart, at hvis det betyder, at dansk landbrug i den grad må geare ned, så betyder det selvfølgelig utrolig meget for følgeindustrien og i det hele taget for primærerhvervenes beskæftigelse. Men vi vil gerne sende dem over.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ønsker hr. Christian H. Hansen endnu en kort bemærkning? Det gør han ikke. Så siger vi tak til ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 109: Forslag til lov om ændring af fiskeriloven og om ophævelse af lov om udøvelse af kontrol med det danske fiskeri i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold. (Regler om puljefiskeri, skærpet straf for overtrædelser i rekreativt fiskeri m.v.).

Af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 13/12 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Kirk (V):

Regeringen indgik i november 2005 aftale med Dansk Folkeparti om en ny regulering inden for fiskerierhvervet. Denne aftale har medført en række tiltag, der er med til at sikre dansk fiskeris muligheder i fremtiden. Det skal kort og godt igen være lønsomt at være fisker. Den nye fiskeriregulering tager udgangspunkt i fartøjskvoteandele. Det enkelte fartøj får således tildelt en andel af den samlede kvote. Den enkelte fisker får dermed mere frihed til at tilrettelægge sit fiskeri til glæde for både natur og økonomi.

Når den enkelte fisker har fået tildelt sin fartøjskvoteandel, har han mulighed for at indgå i puljefiskeri, hvor de deltagende fartøjers tildelte fangstrettigheder indgår i en fælles pulje. Herfra kan de så udnyttes til fiskeri efter indbyrdes aftale med de deltagende fartøjer. Det er med til at sikre fiskerierhvervet flere fordele i form af øget fleksibilitet og mere effektivitet, effektiv udnyttelse af produktionsapparat, fartøjer m.v.

Kl. 12.15

Hvis fiskeren ikke ønsker at udnytte mulighederne, som puljefiskeri giver ham, kan han blot fiske den fartøjskvoteandel, han selv er blevet tildelt.

Derudover indføres der en bytteordning, hvor fiskerne har mulighed for at bytte fangstmængde inden for det enkelte fangstår. Det er igen med til at gøre FKA-systemet fleksibelt for den enkelte fisker.

Med de nævnte tiltag samt en investering på 260 mio. kr. om året i 2007 og 2008 til udvikling af dansk fiskeri og akvakultur tegner fremtiden atter lys for det danske fiskerierhverv både med hensyn til økonomi og bæredygtighed.